

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, pol leta 2 K in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravljeništvo Slovenskega Gospodarja v Mariboru. — List se dopošilja do odpovedi. — Udej „Katol. Meščanskega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroška cesta štev. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravljeništvo: Koroška cesta štev. 5, vsprijema naročnino, inserate in reklamacije. Za inserate se plačuje od enostopne petitrste za enkrat 15 vin., za dvakrat 25 vin., za trikrat 35 vin. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do torka opoldne. — Ne zaprte reklamacije so poštnine proste.

Sijajni uspehi naših poslancev.

Štajerski deželní zbor.

Od 10. do 18. oktobra, torej skozi 8 dni, je zbroval štajerski deželní zbor. Slovenski poslanci so za to dobo sklenili z Nemci premirje, seveda pod pogojem, da se v tej kratki dobi ugodi tudi marsikateri slovenski želji. Slovenska obstrukcija je nemške poslance naučila, da se z zastopniki slovenskega naroda ni šaliti, zato so radi ali neradi sprejeli pogoje in jih tudi držali. Zato pa tudi lahko rečemo, da še nikdar in nikjer niso slovenski poslanci v kratki dobi osmih dni toliko dosegli za slovensko ljudstvo kakor sedaj naši poslanci. Vsak boj ima svoje žrtve, tudi naš ga je imel. Kadarkoli so se liberalci in nemškutarji zaganjali v naše poslance in njih deželnozborni obstrukcijo, govorili smo našim pristašem: Ostajte mirni in zaupajte! Da smo ravnali prav, pokazali so uspehi osemnovevnega delovanja naših poslancev v deželnem zboru. Tudi liberalci stope sedaj molče pred uspehi naših poslancev, zavedajoč se, da so vsi njih napadi bili krivični in neresnični. Kdor je vstrajen v boju in delu, njemu se ni treba bati ljudske sodbe. Naši poslanci bodo sedaj lahko vedrih lice stopili pred svoje volilce, kajti vsa natolcevanja njihovih nasprotnikov so se v solnec zadnjih uspehov razpršila v prah.

Slovenska gospodinjska šola.

Prednjši poslanci so nam dosegli vsaj kmetijsko šolo s svojo obstrukcijo, sedanji poslanci pa nič, tako so hujščki nasprotniki v listih in govorili proti našim poslancem še med bojem. Naši poslanci bi bili morali že prej doseči uspehe, predno so še boj dovojevali. Sedaj so tudi tem obrekovalcem začnili usta. V seji deželnega zbora dne 17. t. m. se je sklenilo, da se v St. Juriju ob južni železnici ustanovi slovenska gospodinjska šola, ki se otvoriti s šolskim letom 1914-15. Poročalec o tej šoli je bil naš poslanec Pišek, ki je v toplih besedah deželnemu zboru priporočal, naj sprejme predlog za ustanovitev šole. Ugovarjala sta mu mariborski poslanci Wastian in starji neprijatelj slovenskega kmečkega stanu, ptujski župan Ornik. Obadvaya sta govorila poniževalno za slovensko ljudstvo, ki je baje še neolikano, nima nobene želje po izobrazbi, in Ornik je celo Nemcem hotel dokazati, da Slovenke še niti cvrtja ne znajo prirediti. Slovenski klub je postal d. r. Jankovič v boju proti obema nasprotnikoma, ki je v prepričevalnih besedah pobil besedo za besedo, kar sta Wastian in Ornik govorila proti Slovencem. Rekel je, da Slovenci nismo proti temu, da bi se ne učili nemščine, ampak smo pa proti temu, da bi si z učenjem tega jezika slekli slovensko suknjo. Najvišje vzgojevalno načelo je: pouk v maternščini! Slovence in Nemce vežejo vezi sosedstva, tudi mnogo rodbinskih zvez, zato bi naj delali na to, da preneha narodna nestrpnost, kakor jo oznanjata mariborski Wastian in ptujski Ornik. Gospodinjska šola v St. Juriju je gospodarska potreba Slovencev in nikaka milost za Slovence. (Živahnodobravanje med slovenskimi in veleposestniškimi poslanci.) Nato je še v imenu veleposestva izjavil grof Attems, v imenu krščanskih socialcev Hagenhofer, da bodo glasovali za šolo. Le govornik Resel je izjavil, da bodo socialni demokratje glasovali proti šoli. (Ozmeč: Tako govorite kakor kak nacionalec!) Končno je poslanec Pišek še enkrat priporočal sprejem predloga, ki je bila nato z veliko večino sprejeta. Proti so glasovali Wastian, Ornik, Neger, Langer in socialni demokratje, med njimi seveda tudi Horvat, za katerega so v ožji volitvi tudi Slovenci glasovali.

S tem je ustanovitev slovenske gospodinjske šole v St. Juriju ob južni železnici zasigurana.

Slovenska meščanska šola.

Za nas Slovence je bilo žaljivo, da so si Nemci zidali meščansko šolo za meščansko šolo, Slovence pa

zraven zaničevali, češ, vi ste še premalo omikani za meščansko šolo. Poslanci Slovenske Kmečke Zveze pa niso bili več voljni prenašati takih žalitev, zato so Nemcem suho in kratko povedali: ako hočete mir z nami, potem morate odstraniti povod tudi za to žalitev. Kislih obrazov so se Nemci udali. V soboto, dne 18. t. m., se je začela v deželnem zboru obravnavo o tej šoli. Najprej je naprednjak dr. Kukovec strašno suhioporno mrmral, da je taka šola potrebna. Potem je vstal zopet mariborski nestrpnejši Wastian. Metal je različne očitke na Slovence, češ, da nimajo mnogo ljudskih šol, da se učence preveč oprošča od šolskega obiskovanja, da je Žalec neprimeren prostor za tako šolo. Odgovarjal je Wastian tokrat poslanec dr. Korošec. Izvajal je: Kakor nekdaj Goljat, tako te dni Wastian dan za dnevom prihaja iz nemškega tabora, da bi Slovence izzival, zasmehoval in napadal. Toda njegovi napadi nas ne dosezajo več. Na podlagi uradnih podatkov dokazuje, da se med Nemci vsaj toliko šolskih otrok oprošča po leti, kakor na Slovenskem. Kar se analfabetov (ki ne znajo pisati) tiče, se nahajajo med Slovencem in Nemci, posebno v krajinah, ki so zelo hriboviti. V tem oziru si nismo drug drugemu ničesar očitali. Slovenci hrepenimo po izobrazbi. (Pritrjevanje.) Ljudsko šolstvo v lepi Savinjski dolini je visoko razvito in šolski obisk povsem zadovoljiv. Noben kraj na Slovenskem Štajerju ni tako pripraven za slovensko meščansko šolo kakor Žalec, ki leži v središču Savinjske doline. Govornik opozarja na dejstvo, da je v tej dolini še precej drugih trgov z nerazvitim obrtništvom. Temu obrtništvu bo meščanska šola nudila bistvene pogoje za napredek. A tudi kmečkemu stanu v Savinjski dolini, ki se bavi s hmeljarstvom. Hmeljarji morajo večinoma sami spravljati svoje pridelke na trg in v denar, da pa izginejo škodljivi prekupeci, jim je treba dobre šolske izobrazbe. Govornik konča z besedami: Slovensko ljudstvo bo z odobravanjem vzel na znanje, ako deželní zbor dovoli slovensko meščansko šolo, in ta dovolitev bo prvo znamenje, da v štajerskem deželnem zboru nastopi sprava in edinstvo. (Splošno odobravanje.) Izvajanja poslancev dr. Korošec so v zbornici napravila najugodnejši utis. Cela zbornica, razven Wastiana, Negra in socialnih demokratov, je glasovala za slovensko meščansko šolo. Ornik jo je med glasovanjem odkuril.

Naši poslanci so torej predlagali, da naj pride nova meščanska šola v Žalec. Prej so liberalci obrekovali naše poslance, da delajo za svoje strankarstvo, no, sedaj so jim dokazali nasprotno. Tudi pri liberalcih izgineva sedaj vsak dvom nad poštenostjo našega deželnozborskog boja. V nasprotnem taboru mislijo le pri kupici na blagor ljudstva, pri nas se skrb za splošno slovensko korist kaže v delih in uspehih.

Denar za okrajne ceste.

Koliko krika je bilo ves čas obstrukcije radi deželnih doneskov za okrajne ceste! Liberalci in nemškutarji so najbolj globali ob tej kosti. Tudi Nemci so mislili s tem orožjem stresti našo obstrukcijo, zato so celo uprizorili v Gradcu zborovanje okrajnih zastopnikov, na katerem so gromeli proti slovenski obstrukciji. Toda hvala Bogu, naše ljudstvo je poslušalo le glas svojih zastopnikov, ki so mu govorili: Potrjimo nekoliko časa, saj bo vse dobro!

V seji dne 18. oktobra je deželní zbor sklenil, da se bodo za l. 1910, 1911, 1912, 1913 zaostali doneški za okrajne ceste vsi in v polni meri izplačali; a za l. 1914 se dovoli za okrajne ceste znesek 457.000 K. Sedaj se naj ganejo okrajni zastopi ter predložijo deželnemu odboru svoje račune in načrte. Oni pa, ki so kedaj dvomili nad previdnostjo in skrbjo naših poslancev za vse zadeve slovenskega kmečkega ljudstva, naj se sedaj izpreobrnejo iz Savlov v Pavle ter naj zanaprej z zaupanjem sledi poslancem Slovenske Kmečke Zveze.

Brezobrestna posojila za vinograde.

Tudi na vinogradnike se je mislilo v sedanjem zasedanju deželnega zboru. Kakor hitro bo v državnem zboru vzakonjen davčni načrt, bo dežela izpla-

čala 100.000 K za brezobrestna posojila, zraven priloži država tudi 100.000 K, tako, da bo za l. 1914. za brezobrestna vinogradniška posojila 200.000 K na razpolago.

Podpore po uimah.

Za podpore po uimah, katerih je bilo v tem letu mnogo, se je določilo 25.000 K, za katere naj oškodovane, oziroma občine, v njihovem imenu vložijo prošnjo na deželní odbor. Sveti ni velika, ker dežela prepušča skrb za oškodovanje po uimah državi, ki ima za take zadeve več sredstev na razpolago.

Podpore za šolske kuhinje.

Ni še dolgo, da smo objavili v našem listu članek s pozivom, naj se snujejo šolske kuhinje za ljudskošolske otroke, kakor jih je nasvetoval zadnji hrvaško-slovenski katoliški shod. Vedeli smo, zakaj. Dež. zbor je sedaj sklenil, da se za l. 1914 izplača šolskim kuhinjam, ako prosijo, 50.000 K podpore. Kjer so, naj šolske kuhinje takoj vložijo prošnje na deželní odbor, kjer jih ni, naj se osnujejo in potem poskrbi za deželno podporo.

Predlogi naših poslancev.

Že v zadnjem listu smo navedli nekatere predloge naših poslancev, danes priobčujemo še ostale.

Poslanci dr. Benkovič, Terglav in Pišek predlog za ustanovitev rudarske šole v Trbovljah. — Poslanci dr. Benkovič in dr. Jankovič interpelirata namensnika radi pospešenja stavbe uradnega poslopja v Brežicah. — Poslane dr. Benkovič je vložil predlog, da se naj izplačajo zaostale cestne podpore. — Poslane dr. Benkovič in tovariši predlog glede izpremembe določb deželnega reda in o volitvi deželnih odbornikov. Predlog zahteva, naj slovenskega deželnega odbornika volijo edino poslancev slovenskih kmečkih občin. — Poslane dr. Benkovič in tovariši predlog za podporo zavodom za mladinsko skrb v Trbovljah. — Poslane dr. Korošec in tovariši so predlagali, naj dežela podporo za novo bolnišnico usmiljenih bratov v Savinjski dolini. — Posl. Terglav, Pišek, dr. Benkovič in tovariši predlog, da se v celjskem okraju po uimah in toči poškodovanim podeli izdatna deželna podpora. — Posl. Terglav in dr. Benkovič predlog radi podpore po toči oškodovanim v okrajih Gornji Grad in Laško. — Poslane dr. Benkovič je vložil predlog glede naprave vzornega vinografa v občini Ponikva, sodni okraj Smarje.

Davek na vrednostni priraste -- odklonjen.

Deželní odbor je predlagal deželnemu zboru, naj se vpelje nov deželní davek, in sicer na priraste vrednosti pri posestvih in poslopijih. Toda poslanci so imeli preveč pomislek proti tej predlogi, zato so jo vrnili deželnemu odboru, naj se enkrat poroča o njej.

Sklep.

Rešilo se je v tem kratkem zasedanju tudi večino manjših predlogov, ki se tičejo različnih občin in oseb. Med večjimi predlogi nam je še treba omeniti, da je bil sprejet davek na pivo, in sicer se zviša davek pri litru za 2 vin. Iz denarja, ki ga bo vrzel davek na pivo, se bodo dale učitelje in draginjske doklade v znesku 1,200.000 K. Zanimivo pa je bilo, da voditelj liberalcev, ki je hodil od zborovanja do zborovanja govoril, kaki hudobneži so naši poslanci, ker ne dovolijo učiteljem priboljška, poslane dr. Kukovec (!) ni bil niti pri posvetovanju niti pri glasovanju o učiteljski predlogi zraven. Naši hudobni poslanci pa, ki jih slikajo liberalci kot strašne sovražnike učiteljstva, so bili vsi na svojem mestu, njih voditelj dr. Korošec je celo govoril za predlogo, in potem so vsi naši poslanci glasovali za učiteljske plače. Pri liberalcih same prazne besede, pri nas dejanja!

Slovensko štajersko ljudstvo je lahko zadovoljeno z zadnjim zasedanjem deželnega zboru. Slovenska Kmečka Zveza pa sme biti ponosna na svoje poslance, ki so se ravnomerno vrnili iz Grada s tako sijajnimi uspehi.

Požar v zraku.

Zrakoplov zgorel. -- 31 oseb ponesrečilo.

Nemčija je izdala že mnogo milijonov za zrakoplove, katere izdelujejo po načrtu grofa Zeppelina. Ti zrakoplovi se dajo voditi po zraku, kakor ladje po morju. A Nemci nimajo sreče z njimi. Večina teh zračnih ladij se je že ponesrečila. V petek, dne 17. oktobra dopoldne se je na zračnem letališču (postaja za zrakoplove) v Johanistalu blizu Berolina dvignil v zrak zrakoplov „L 2“. Ko je bil nekako v višini 300 metrov, je izbruhnil v zrakoplovu požar, na kar se je slišal močen pok in zračna ladja je bila na mah v ognju ter je 700 metrov od kraja, kjer se je dvignila, padla z 31 ljudmi z vso silo na tla. Osebe, ki so bile v zrakoplovu, so se vse smrtno ponesrečile.

Zrakoplov goril.

Urađno poročilo opisuje nesrečo tako-le: Zrakoplov „L 2“ se je imel ob 8. uri dvigniti v zrak, da napravi kratki polet. Poleg posadke so bili na krovu zrakoplova: komisija mornariškega urada, da prevzame zrakoplov, iz Zeppelinove tvornice 1 zrakoplovní kapitan, 1 inženir, 2 monterja, 1 kapitanski poročnik in kot gost 1 častnik armade; skupno 31 oseb. Da se vzravna teža, 5 mož posadke niso vkrcali. Ko so preizkusili vse dele zrakoplova in pred vsem motorje, se je „L. 2“ dvignil ob 10. uri 16 minut v zrak in je kmalu dosegel višino 300 metrov. Ob 10. uri 15 minut opazijo zanesljivi opazovalci, v sprednjih gondoli (delu) švigniti plamen, ki se je hitro širil. Več ko 10 metrov visok ognjen stebri se je dvignil v zrak. V 2–3 sekundah je v e s r a k o p l o v g o r e l ; na 700 metrov daljave se je čula močna eksplozija (pok); zrakoplov je pričel strašno hitro padati. Ko se je nahajal 40 metrov visoko, se čuje drug pok; najbrže je eksplodiral bencin; ko zadene zrakoplov na tla, se čuje tretji pok. Vojaki leti k zrakoplovu, ki je 700 metrov daleč padel na tla od mesta, kjer se je dvignil v zrak. Tudi pionirji, ki so se v bližini vadili, prihite na pomoč, kakor tudi zdravnik, kmalu za njimi gasilci in avtomobili, ki so last bolnišnic. Dva vojaka potegnjejo še živa izpod razvalin in nevarno ranjenega poročnika barona von Bleuel, ki je pa ob 5. uri 25 minut popoldne za opeklinski umrl; tudi še živa vojaka sta kmalu v strašnih bolečinah umrla. Od posadke, ki se je dvignila s tem zrakoplovom v zrak, torek nihče več ne živi.

Grozno razmesarjeni ponesrečenci.

Ko so od vseh strani prihiteli ljudje na kraj nesreče, so našli le razvaline ponosne zračne ladje. Pod razvalinami so se nahajala mrtva trupla, ki so jih pozneje prenesli na nosilnicah v lopo, kjer je bil shranjen zrakoplov. Rešilna dela so bila zelo otežkočena vsled razbeljenih žic in pa gorečih delov zrakoplova. Neki ranjene je klical obupno, bolestno na pomoč! Kmalu nato je izdihnil v strašnih bolečinah svojo dušo. Neki drugi ponesrečenec je še nekoliko dihal, ko so ga potegnili izpod razvalin, a je kmalu umrl. Nekemu drugemu ponesrečencu so popolnoma o d g o r e l e n o g e in je končno umrl. Po eksploziji se je videlo le še železno ogrodje; goreče cunje so pričele padači na tla, za ogrodjem pa so padala trupla na zemljo. — Neka žena z malim otročičem je tavalna na kraju nesreče, iskala svojega moža, a ga najde slednjič vsega črnega in zgorelega. Spoznala ga je po čepici. Reva je omedlela. — Zrakoplovec Rot je gledal s tovaršem Hirthom, kako se je dvignil zrakoplov v zrak. Ko pa vidi, da je švignil plamen iz sprednjih gondola, peljal se je z avtomobilom na kraj nesreče. Žopil je, kako so se v gondoli zvijali ljudje v strašnih bolečinah. Neki častnik je klical neprestano na pomoč. Nihče jim ni mogel pomagati. Straten je bil pogled na kapitana ponesrečenega zrakoplova, poročnika Freyerja. Roki sta se oprijeli krčevito železne ogrodja. Čepica iz usnja, ki mu je pokrivala glavo, mu je čuvala brez dvoma glavo proti plamenu. Roki kakor tudi ostalo truplo je imel popolnoma sežgano. — Ponesrečenci so vsi strašno opečeni. — Ko so peljali težko ranjenega barona Bleuela v bolnišnico, je v strašnih bolečinah klical: „Ubijte me! Ubijte me!“

Večina ponesrečencev je imela razbite lobanje, zlomljene hrbtenice ter potre roke in noge. Trupla so bila tako grozno ožgana, da večino ponesrečencev ni bilo mogoče takoj spoznati. Pritisik ognja je moral biti v zrakoplovu zelo silen. Železje zrakoplova je bilo še pol ure potem, ko je padel zrakoplov na zemljo, razbeljeno.

Kako je izgledal ponesrečeni zrakoplov?

„L. 2“ je 21. Zeppelinov zrakoplov in je bil največji do zdaj zgrajeni Zeppelinovec; dolg je bil 160 m in širok 16'5 m. Namenjen je bil za nemško mornarico in so ga nameravali odpeljati v pomorsko mesto Kiel. Imel je 2 gondoli (oddeleni čolna) z dvema motorjema, katerih vsak je izvajal 205 konjskih sil; torek so vsi 4 motorji izvajali 820 konjskih sil. Bil je najmočnejši in najhitrejši zrakoplov na svetu. Zrakoplov je bil opremljen tudi z brezžičnim brzjavom.

„L. 2“ je bil v notranjosti zelo krasno na modern (novodoben) način urejen. Imel je imenitno urejene sobice (kabine), kuhinjo, jedilnico, igralnico ter je bil opremljen z vsemi mogočimi udobnostmi. Njegov bok je bil lepo okrogel in podolgovat. V notranjosti je bila napravljena električna luč. Zrakoplov je imel ta-

ko izbornno napravo za krmljenje (vodstvo), da bi bil baje tudi v največjem viharju vstrajal v zraku.

Še druge nesreče.

V zraku.

V Kirchlauden pri Bambergu na Nemškem se je dne 17. t. m. ponesrečil aeroplanski. Mrtva sta nadporočnik Koch in podčastnik Maute 37. pešpolka.

V Alten-Grabowu na Nemškem se je pripetila v zraku strašna nesreča. Nadporočnik Freyberg se je dvignil s stotnikom Heselerjem dne 17. t. m. ob 2. u ri popoldne v zrak, da poleti v Kolin. Bil je prisilen, da je med vožnjo izstopil, a motor je odpovedal in letalni stroj je padel na tla, poleg tega pa je še bencin eksplodiral: stotnik je zgorel v zraku. — Tudi v mestu Straßburg se je pripetila v zraku nesreča. Nadporočnik Kniweger se je z enim potnikom dvignil v zrak, a aeroplanski je padel na zemljo. Kniweger je lahko, potnik pa nevarno ranjen. — Nemci so zadele torek ob 100letnici vojske pri Lipskem hude in krvave nesreče.

Nesreča v Vildonu.

V valčnem mlinu Franca Hereš v Vildonu na Srednjem Štajerskem se je dne 18. t. m. ponesrečil nek vajenec. Prijela ga je zagozda na valjarju in ga tako dolgo sukal, da je bil popolnoma razmesarjen in mrtev. Odrezala mu je roko in eno nogo. Krivida te grozne nesreče je, ker je premalo varstvenih prav. Dotičnik je bil še 12. t. m. na nekem občinem zboru socialno-demokratske organizacije zveznih avstrijskih mlinarjev. Bil je še le 18 let star, pa se je družil že k rdeči organizaciji. Človek obrača, Bog pa obrne! Tako se je tudi temu zgodilo. Cerkve ni maram, pač pa že gostilne in druge nerednosti, kar učencem ne pripada.

Strašna železniška nesreča na Japonskem.

20 o t r o k m r t v i h . — 100 r a n j e n i h .

Na Japonskem je trčil dne 20. oktobra vlak, s katerim se je vozilo 406 otrok, v tovorni vlak. 20 otrok je ubitih, 100 pa ranjenih.

Politični ogled.

Slovensko-Hrvaško. Na Kranjskem se vrše sedaj priprave za volitve v deželnem zboru. Občine morajo do 2. novembra sestaviti volilne imenike. Slovenska Ljudska Stranka bo, kakor se poroča iz Ljubljane, postavila večinoma vse prejšnje poslance za kandidate. Liberalci napenjajo vse sile, da bi obdržali vsaj dosedanje mandate, toda liberalcem bo tokrat celo v trgih in mestih slaba predsta. Na Slovenskem za izdajalske liberalce ne sme biti prostora. — Goriški deželnih zboru je imel v tem zasedanju komaj 4 sede. Razprave so bile malovažne. Liberalci, kateri hočejo imeti veliko besedo, niso priprustili, da bi prišle važne gospodarske reči v razpravo. O Božiču bo baje deželnih zboru zopet sklican. — Hrvaški kraljevi komisar Škrlec se s svojo madžarsko stranko pripravlja na nove saborske volitve. Kot ponižni sluga Madžarov goji namreč komisar Škrlec željo, da bi spravil v sabor madžarsko večino in bi tako zamogel uboge Hrvate še bolj pritisnati ob steno.

Tirolsko. V deželnem zboru se je skoro enoglasno sprejel nov deželnih volilni red, po katerem se volilna pravica razširi ter pomnoži število poslancev. Ob enem se tudi zvišajo dnevne plače (dijete) poslancev. Poslovnik se je tako spremenil, da je v bodoče v tirolskem deželnem zboru obstrukcija skoraj onemogočena. — Krščanska Stranka, ki je na Tirolskem najmočnejša, ima na deželi skoraj vse občinske odbore v svojih rokah. Le v 21 občinah cele dežele imajo liberalci večino. Posnemajmo v tem oziru vrle katoliške Tirolece, kateri ne marajo liberalnih zgaggarjev v javnih zastopih.

Nemčija. Dne 18. oktobra se je slavil spomin slavne bitke pri Lipskem na Saksonskem, v kateri so združeni Avstriji, Rusi in Nemci pobili francosko vojsko in sesuli Napoleonovo cesarstvo. Tri dni so grmeli topovi, od 16. do 18. oktobra 1813 je bilo bojno polje krvavo in pokriti z mrliči. Dne 16. oktobra 1813 so se posebno odlikovali takratni avstrijski kirasirji, to je sedanji 5. dragonski polk. Najboljši mesto pa si je zaslужil naš vojskovodja knez Švarcenberg. V pismu, ki ga je pisal svoji ženi dne 20. oktobra, 2 dni po bitki, pravi med drugim: „Bog je blagoslovil naše orožje, poraz sovražnikov je naravnost neverjeten; še nikdar nisem videl tako grozovitega poboja. Naše izgube so zelo velike, lahko pa rečem, da je izgubil sovražnik čisto vse.“ — Tako je končala Napoleonova slava in moč, s katero je vladal skozi 4 leta tudi naše slovenske dežele. Danes se dviga na lipškem bojnem polju velikanski spomenik in poleg ruska zahvalna cerkev, ki naj oznanjujeta, da so tam padli avstrijski, ruski in nemški junaki v boju proti poraznemu Korzikancu, Napoleonu Bonaparte. Po celi Avstriji so se vrstile te dni slavnosti, ki imajo namen, buditi v ljudskih srcah oni pogum in ono požrtvovalnost za domovino, kot so jo večkrat pokazali naši pradedje. — Odkritja spomenika pri Lipskem so se udeležili naš prestolonaslednik Franc Ferdinand in več častnikov (a ne v uniformah !?), nemški cesar, sak-

sinski kralj, ruski knez Ciril in več članov drugih evropskih dvorov. Naši avstrijski Nemci pripisujejo lipsko zmago nemški armadi, akoravno so odločili končno zmago slovanski vojaki, med njimi tudi naši slovenski lantje. — Nemški cesar Viljem in njegov sin prestolonaslednik sta se zopet hučno sprala. Že pred 2 letoma je nastal med Viljemom in njegovim sinom spor, ko je princ v državni zbornici ploskal nekemu poslancu, kateri je napadal Anglijo in so radi tega nastale napete razmere med Nemčijo in Anglijo. Princ je bil nato kot častnik za kazen prestavljen v neko neznameno mesto. Lansko leto se je prestolonaslednik močno zavzel za nekoga cesarjevega oskrbnika, katerega je hotel cesar spoditi iz službe. Pred kratkim pa je pisal prestolonaslednik državnemu kanclerju Betman-Holwegu, da on protestira proti temu, da bi se cesarjevu metu, prestolonaslednikovemu svaku, princu Kumberlandskemu, podelila pravica do posesti dežel Ha-nover-Brunšvik, ker se je Kumberlandska baje pravice do svoje očetnjave odpovedal. Prestolonaslednik je trdil, da mora ostati ista dežela neomejena last Prusije in da se tuši ne sme sprejeti njegovega svaka v službo nemške armade. To prestolonaslednikovo pismo je prišlo na njegovo željo v javnost. Cesar je bil radi tega grozno razburjen. Občevanje med cesarjem in prestolonaslednikom je s tem baje celo pretrgano. Torej celo na nemškem cesarskem dvoru vladajo hudi domaći prepriki.

Bavarsko. Kraljevina Bavarska ima že od 1886 kralja samo po imenu. Istega leta bi bil namreč moral prevzeti vlado Oton, a ker je na duhu bolan, ni sploh prišel nikdar na prestol. Kralj Oton pa živi še vedno, po telesu jako krepak. Mesto njega je vladal lani umrli princ Luitpold, sedaj pa vladal Ludovik, njegov sin. Ta je dejanski vladar na Bavarskem, a nosi le naslov „regent“ (vladar), ne pa kralj. Bavarski ministrski svet se je že večkrat pečal z vprašanjem, da naj se vladajoči regent proglaši za pravega kralja, a do sedaj se to še ni zgodilo. Kakor poročajo listi, pa se to zgodi v kratkem, tako, da bo „regent“ Ludovik proglašen za pravega bavarskega kralja, ker bolni Oton na noben način ne pride več v poštev.

Balkan. Zadnje dni je zopet nastalo zelo napeto razmerje med Avstrijo in Srbijo. Srbske čete so namreč v zadnjih bojih z Albanci, kateri so upadli v srbsko ozemlje, potem ko so iste premagali, po nekod zasedli na več krajih tudi nekaj albanskega ozemlja. Avstrija, katera se z veliko skrbjo poteguje za Albance, je radi tega postala huda na Srbijo in je po svoji vladni poslala srbski vladni ostro zahtevo, da naj Srbi v teku 8 dni odtegnejo svoje vojake z albanske zemlje, sicer bo prišla avstrijska armada nad Srbe. Srbi so se zbalili hude avstrijske grožnje in so te dni odredili, da bodo srbski vojaki tekom 8 dni zapustili one kraje, ki glasom londonske pogodbe spadajo pod Albanijo. Tako je Avstrija zopet obvarovala svojega varenca — Albanijo — pred Srbji. — Turki in Grki so se zbalili nove medsebojne vojne in sedaj lepo mirujejo. Torej bo menda vendar skoro zavladal na Balkanu mir.

Z goljufijo v Ameriko.

Izseljevalna parobrodna družba „Canadian-Pacific“ je na prav čuden način dobila v Avstriji dovoljenje, da sme po svojih agentih spravljati ljudi v Ameriko, posebno v Kanado. Družba je imela po raznih mestih, posebno v Galiciji, nastavljene žide kot svoje agente, kateri so izvabljali posebno vojaščini podvržene mladeniče v Ameriko; taki namreč morajo ostati v Ameriki ter se ne upajo vrneti v domovino, ker se ž njimi po zakonu postopa kot z deserterji. Dokazano je, da se je s pomočjo te družbe izselilo samo iz Galicije in Bukovine v zadnjih 10 mesecih nad 100 tisoč mladeničev-vojaških novincev. Trije vojni kori v Galiciji so radi tega tako oškodovani, da je število moštva v teh armadnih korih padlo skoraj na polovico navažnega števila. Splošno pa se ceni od vojaške strani, da se je v Avstro-Ogrski od 1. 1912 naprej po družbi „Canadian-Pacific“ odtegnilo vojaški dolžnosti do 170.000 oseb.

Sedaj so prišle oblasti na sled celi goljufiji. Židovski agentje so preskrbovali mladeniče, ki so se hoteli z izselitvijo odtegniti vojaški dolžnosti, s ponarejenimi ruski potnimi listi. Rabili pa so tudi razne druge protipostavne prispomocne. Agentje in družba je delala velik dobitek, ker so izseljence grozno skušili. Posamezni izseljenci so morali plačati agentu po 450 K samo za to, da jih je spravil čez mejo.

Vlada je dala sedaj vse pisarne te slaboglasne družbe zapreti; oblast je tudi zaprla glavnega zastopnika te družbe in njene židovske agente, ki so uganjali ta umazani posej.

Kako so prišli na sled tej goljufiji? Na Dunaju so v neki gostilni na Ringu 4 Angleži izjavili, da v Avstro-Ogrski čez 20 let ne bo nobenega vojaka več, če bo „Canadian-Pacific“ še nadalje tako delovala, kakor dela dosedaj. To je vojno ministrstvo izvedelo in takoj izvedlo poizvedbe. Vojni minister je o uspehu preiskave poročal cesarju in prestolonasledniku. Cesar je nato pozval v Isol notranjega ministra in načelnika generalnega štaba. Vojno ministrstvo je izdelalo obširno poročilo, v katerem izvaja, da je delo družbe načrtoma organiziran napad na armado monarhije. Ko so cesarji to poročilo predložili, so bile kmalu povzvane oblasti, da naj odločeno nastopijo.

Vsa stvar ima torej tudi politično ozadje, ki je v toliko verjetno, ker Anglija izkuša oslabiti trozvez-

zo in ker se hoče nad Avstro-Ogrsko maščevati zato, ker se naša država ni odzvala svoječasnemu vabilu Anglie, da naj izstopi iz troyzeze. Mogoče je to, dasi se kar splošno to ne more trditi. Sicer pa, kdo zasleduje in pozna izseljevanje, dobro ve, da tudi druge družbe, ki se pečajo z izseljevanjem, niso glede na izseljevanje vojaščine podvrženih mož nič manj tankovestne kakor „Canadian-Pacific“, samo bolj previdne so.

Novejša poročila pravijo, da bo avstrijski trgovinski minister pl. Šuster, kateri je brez vednosti drugih ministrov dal družbi dovoljenje, da sme v Avstriji izbrati izseljevance, moral odstopiti. Tudi oddelnji načelnik v trgovinskem ministrstvu, Riedl, kateri je vso stvar izpeljal, bo najbrž moral dati slovo svoji službi. Osumljenej je tudi nekaj galiških poslancev in baje celo nekaj okrajnih glavarjev, da so bili plačani od družbe in so zato pospeševali njeno delovanje. Podkupljeni je bilo tudi veliko nemških političnih časnikov. Dosejaj je že zaprtih nad 100 oseb.

Razne novice.

Godovi prihodnjega tedna.

- 26. nedelja: 24. po Binkoštih. Evarist, papež in mučenec.
- 27. pondeljak: Frumencij, škof; Sabina, mučenica.
- 28. torek: Simon in Juda, apostoli; Fidelij, mučenec.
- 29. sreda: Narcis, škof; Hijacint, mučenec.
- 30. četrtek: Klavdij, mučenec; Marcel, mučenec.
- 31. petek: Volbenk, škof; Lucila, devica.
- 1. november: sobota: **Ged vseh svetnikov.**

* **Himen.** Poročil se je v ponedeljek, 20. t. m., na Dunaju poslanec dr. Ivan Benkovič z gospodično A. Mahorčič, hčerko kontrolorja avstro-ogrskih banke na Dunaju. Bilo srečno!

Iz poštne službe. Poštni uradnik Karol Schneid v Celju je na lastno prošnjo premeščen v Gradec.

Iz sodne pisarniške službe. Kancelist J. Modr v Slovenjgradcu je imenovan za sodniškega uradnika.

Iz politične službe. Namestniški svetnik, okrajni glavar v Konjicah, Ernest pl. Lehmann, stopi v pokoj. Preselil se bo že tekom tega meseca v Gradec.

* **Iz učiteljske službe.** Stalni učitelj v Prevorju, Ivan Jordan je imenovan za učitelja-voditelja v Virštanju. — Provizorični učitelj na mestni šoli v Slovenskem gradcu Žiga Ress je imenovan stalnim učiteljem istotam. — Provizorični učitelj na Ptiju Pavel Kramberger je imenovan za stalnega učitelja istotam. — Stalna učiteljica v Lehnu Amalija Orehek je premeščena k Sv. Juriju v Slov. gor. — V začasnom roku ostane Olga Gregorič. — V stalni pokoj je stopila Frančiška Reyerschütz na okoliški šoli v Laškem. — Provizorični učitelj v Zavrču Herman Križ je imenovan za stalnega učitelja istotam.

Umrl je bivši telesni zdravnik našega cesarja. V petek, dne 17. t. m., je umrl na Dunaju bivši cesarjev telesni zdravnik dr. Auchenthal v starosti 72 let. Začela ga je kap na možganah.

* **Državni zbor.** V torek, dne 21. t. m., se je zopet sešel naš državni zbor. Predsednik se je najprvo spominjal umrlega poslanca dekana Langa, na kar sta novozvoljena poslanka krščanski socialec dr. Mataja in socialni demokrat Bobrovski storila obljubo. V razpravo je prišel nato predlog glede davka na avtomobile. Rusinski poslanec Folis je imel 4urni obštrukcionistični govor; potem se je razprava pretrgala in so se prebrale došle nujne vloge. V seji klubovih načelnikov, ki se je vršila pred sejo državnega zbora, se je sklenilo, da se bo v prihodnjih sejah resil najprvo davčni (finančni) načrt. Ali bo to šlo tako gladko, kakor si misli in želi nemško-nacionalna zveza, ni gotovo; v prvi vrsti je to odvisno od Rusinov in čeških radikalcev.

* **Hinavski „Štajerc“.** „Štajercu“ ni prav po volji, da so naši poslanci šli in delali v deželnem zboru. Glasilo šnopsarjev in odpadnikov pravi, da to, kar so naši poslanci sedaj pridobili za naše ljudstvo, „bi bili pred obstrukcijo tudi lahko dobili, brez, da bi trebalo tekem 2 let deželo tako težko oškodovati“. Strašna modrost je v teh besedah! Nemci nam pred začetkom obstrukcije niso hoteli dati ne trohice pravice, še odvzeti so nam hoteli, a sedaj, ko so videli, da se Slovenci ne dajo kar tako ugnati v kozji rog, so postali mnogo mehkješi. Toda ne vsi, osobito ne ptujski Ornig, ki je celo sedaj glasoval proti slovenskim šolam. „Štajerc“ pravi, da bi naši poslanci tudi brez obstrukcije dosegli to, kar so dosegli, Ornig pa celo po obstrukciji noči Slovencem ničesar dovolil. Štajerska bistromnost in poštenost!

* **Soc. demokratje -- zagrizeni nasprotniki Slovencev.** Glasilo slovenskih, krščansko mislečih delavcev, „Naša Moč“, ki izhaja v Ljubljani, piše glede na nastop socialnih demokratov pri zadnjem deželnozborskem zasedanju sledeče: „V štajerskem deželnem zboru so slovenski poslanci naše stranke s svojo odločnostjo prisilili Nemce, da so morali Slovencem nekaj upravičenih zahtev izpolniti, ker bi bil sicer štajersko deželno upravo vzel vrag. Kdo pa zdaj najbolj nasprotuje, da bi Slovenci dobili, kar jim gre? Najbolj nasprotujejo pravicom Slovencev socialni demokratje. Znani višji priganjač štajerske rdečkarje, Resel, se je celo v štajerskem deželnem zboru debelo zlagal in trdil, da v Žalcu ni Slovencev. Naš dični dr. Korošec mu je v veliko zabavo zabrusil: Zemljepisje nezadostno! Vsi so se Reslu smejali! Nastop rdečkarjev v štajerskem deželnem zboru nam kaže,

SLOVENSKI GOSPODAR.

kako da rdečkarji Slovence sovražijo, da še hujše sovražijo, kot druge nemške in nemškutarske stranke. In ta sodrga, ta rdeča narodnoizdajalska svojat, te lažnje lakajske nemškutarske opice si upajo še trditi, da so vsem narodom pravične. Tej rdeči svojati, ki Slovence tako strupeno sovraži, bi ne smel pripadati niti en slovenski delavec, ne ena slovenska delavka! Hujših nemškutarjev ni kakor so socialni demokrati.

* **Starisci, poslušajte!** Prijatelji naših liberalcev in rdečkarjev so brezverski francoski prostožidarji, ki sedaj ondi vladajo. Kakšna je ta njihova vladada, je znano. Nedavno so zborovali ti brezbožne in sklenili, da ne gre očetu več lastništvo nad njegovim otrokom, torej tudi ne pravica katoliške vzgoje. Pravice nad otroci in njihovo vzgojo ima država. Ta sklep je naravnost grozen. Ako napravi francoska vlada novo postavo v tem smislu, potem ne bo več mogoče poštenum družinsku očetom vzgojevati svojih otrok v katoliškem duhu, izročeni bodo na milost in nemilost krutim sovražnikom cerkve. In za take trinoge se vremajo tudi naši domači verski nasprotniki — liberalci. Lepe postave bi ti delali, ko bi dobili moč. Zato ne volimo pri nobenih volitvah ne liberalca in ne socialistega demokrata!

* **Nadškofu je ponudila košček kruha.** Mično dogodbo je doživel te dni solnograški kardinal Kačtaler. Visoki cerkveni dostenjanstvenik je sicer že 83 let star, a skoro dnevno gre na izprehod na hrib Mönchsberg, ki se dviga nad mestom. Ko je kardinal tako sedel gor na hribcu, zatopljen v svoje misli in sivolaso glavo podprt ob desnico, je prišlo k njemu malo deklec in mu ponudilo košček kruha, misleč, da je kak truden siromak. Kardinal se je nasmehnil ob tem prizoru in iskreno pohvalil malo darovalko.

* **Evhariistični shod** se bo vršil prihodnje leto v Lurdu, in sicer v času od 9.—13. septembra.

* **Nakup potrebščin za vojaštvo.** C. in kr. vojaško preskrbovalno skladisč v Mariboru naznanja, da nakupi iz prve roke pri poljedelcih ob tržnih dneh (sredo in soboto) od 7. ure zjutraj do 11. ure dopoldne: 1000 meterskih stotov rži od oktobra 1913 do konca februarja 1914, in od 1. januarja do konca februarja 1914 3500 met. stotov ovsa, 2850 met. stotov sevana, 1970 met. stotov nastelne slame in 650 met. stotov posteljne slame. Natančneje se izve pri imenovanem vojaškem preskrbovalnem skladisču pismeno ali ustmeno.

* **Tržno poročilo.** Vinograđniki, ki so počakali s trgovitvijo na ta teden, so zadeli terno. Mošt vaga te dni skoro povsod 18, 20 in še več stopinj. Mošt pa se plačuje sedaj po 20—30 vinarjev nad stopinjo. — Čudno je le, da na graškem in dunajskem sejmu pada celo cena svinjam. — Žitne cene so ta teden trdne. — Tovarnarji špirita delajo ogromen dobiček. Zadnji 2 leti so ti bogataši cene špiritu podražili za 35%. Delnice špiritovalnih tvornic so v svoji vrednosti poskočile za 100%. Tako si kupijo židovski milijonarji na račun ubogih žganjepivcev milijone. Ubogo ljudstvo pa nima kruha in izda zadnji vinar za nesrečni šnops!

* **Čestitke mladine** svojim dragim sorodnikom, dobrotnikom, prijateljem in znancem. Spisal Šrečko Stegnar. Tako je naslov lični knjižici, ki je te dni izšla v založništvu tiskarne sv. Cirila v Mariboru. Knjiga vsebuje na 70 straneh male osmerke 107 prisrčnih čestitk, „Za god očetu“, „Za god materi“, „Za god teti, strieci in drugim sorodnikom in dobrotnikom“. „Za novo leto“, „Za rojstni dan“ itd. Knjižica bo za naše malčke gotovo dobro došla in jo tople priporočamo. S postnino vred stane samo 50 vin. Naroča se v tiskarni sv. Cirila in je najboljše, če se vpošlje naročino v znakovah naprej.

* **Štajerska za Slov. Stražo:** Franc Zagoršek, kaplan na Črni gori pri Ptiju v odgovor na nesramen in do besede lažnje napad v „Štajercu“ 2 K; podružnica v Hočah iz nabiralnika pri g. Lebe v Pivoli, K 2/64; Mohorjani v Donavici, po g. Ivanu Glastovec, 5 kron; Mohorjani pri Sv. Bolzenku v Slov. gor., po č. gospodu župniku Jos. Vodusek, K 5/30.

Mariborski okraj.

m Maribor. Pasji kontumac za občine mariborskega okrajnega glavarstva je zopet preklican. — Naši mariborski Nemci so pričakovali, da bo začela njih glavarje povodoma dokončanja stavbe novega dravskega mostu čast odlikovanja, pa je vse upanje splavalno po vodi. Seveda so Nemci radi tega silno žalostni.

m Selnica ob Dravi. Bratovska nedelja se obhaja, kakor vsako leto, tudi letos v nedeljo po vernih dušah, to je dne 9. novembra.

m Sv. Križ pri Mariboru. Ob velikansi udeležbi se je vršil pretečeno nedeljo, dne 19. t. m., pogreb tukajšnje vrle kmetice Elizabete Waldhuber, p. d. Ilgičke. V primeroma kratkem času je to že četrta mati, katero nam je neizprosna smrt v letošnjem letu pograbila. Mešani in moški zbor — prvi pri hiši žalosti, drugi ob odprtrem grobu — sta zapela blagji pokojnici v slovo ganljivi žalostinki. N. v. m. p.!

m Sp. Gasteraj. Vendar enkrat! Trikrat je napadla naša stranka Koserjev štajerskih odbor. L. 1909 so naši možje vrgli II. razred, l. 1912 smo zmagali v II. in I. Te volitve so bile razveljavljene vsled Koserjevega rekurza radi raznih nepravilnosti, ki jih je zakrivil Koser sam. Tako je razsodila namestnija dne 21. junija 1913 v svojem odloku, v katerem zelo zanimivo razkriva razne Koserjeve volilne grehe. V vsej negoti se kaže v tem odloku način Koserjevega volilnega postopanja in njegovih pristašev. V ponedeljek, dne 20. t. m., so se vršile zopet volitve, in sicer v celiem obsegu. Padel je tudi III. razred. Koser in njegovi sodrugi ležijo poraženi na tleh, niti v odboru ni prišel nobeden. Letos so obrnili hrbet Koserju tudi volilci III. razreda, kjer je imel Koser do-

slej zasigurano večino. Dobil je komaj 15—17 glasov, naši pa so jih združili 30. — Volile! Dokazali ste, da nočete imeti več tako skrbnega čuvaja in branitelja šolskih denarjev kakor je bil Koser. Sklenili ste, da hočete imeti v občini red, pametno in pravično gospodarstvo. Vsem nečuvenim razmeram v občini ste na redili konec. Tako je prav! Hvala vam!

m **Sv. Anton** v Slov. gor. Z velikimi žrtvami si je nabavilo naše Bralno društvo novi gledališki oder. Oder je popolnoma zadovoljil vsakega in večinoma so se mu čudili in hvalili naša domačina, ki sta ga priredila; to sta mizar Jakob Dvoršak in slikar Karol Omulec. Prva prireditev se je vršila na novem odru dne 28. septembra in se je ponovila dne 12. oktobra. Iznenadil nas je nastop pevskega zboru pod vodstvom novega organista Franca Borko. Štirje napisali se bliščijo na sprednji strani odra: „Ljudstvu v pouk in zabavo“, „Ne le, kar veleva mu stan, kar more, to mož je storiti dolžan“, „Lepa naša domovina“ in največji in najlepši „Z Bogom in Marijo za slovensko domovino“. Te štiri napisali je slavnostni govornik kaplan Erhartič porabil in zvezal v enoto ter z navdušenim govornom pozdravil mnogobrojno občinstvo (nad 350). In sedaj k igri: Kdo je ne pozna prelepe, čarobne igre: „Dve materi“? Slišali smo iz ust zelo strogih opazovalcev, da je bila izpeljava res mojsterska, da so bili nastopi deklet občudovanja vredni. Po tej igri so nam dali mladeniči še eno šaljivo: „Boljša kratka sprava kakor dolga pravda“. Bolje bi te šaljive in ob enem zelo poučne enodejanke tudi izučeni igralci ne mogli predstavljati. Končati hočem svoje poročilo z besedami iz slavnostnega govorja: „Vsi ti mladeniči in deklice, ki so nam pripravili s svojimi igrami, s svojim delovanjem pri prosti zabavi, in naši neumorni tamburaši, kdo so? To so najpridnejši člani Dekliške in Mladeniške Marijine družbe, ti so najdelavnejši udje Mladeniške in Dekliške Zveze. Vsi ti imajo pri svojem delovanju, v svojem življenju geslo: „Z Bogom in Marijo za slovensko domovino“. Da, dokler bo naša mladina ostala zvesta Bogu in Mariji, tako dolgo bo ostala zvesta tudi slovenski domovini, tako dolgo bo delala na to, da se potom predavanji, knjig in časnikov širi izobrazba med slovenskim ljudstvom, da se ljudje s prireditvami poštenih zabav odvrnejo od nepoštenih; dokler bo globokoverna naša deklica in mladenič, tako dolgo bo stal slovenski kmečki dom na trdnih tleh in tako dolgo bo v njem prebivala sreča.“

m **Hoče.** Naše vrle in pridne hočke učenke: Janžič Marija, Hergout Marija in Lizika, Vernik Marica, Vernik Marica, Jurič Ivana, Namestnik Zofija, učenec Mulec Alojz in malo Ložek Vernik so v nedeljo lepo in dovršeno predstavljali igro: „Pridi sv. Miklavž“, s petjem. (Angeljček 1. nov. 1912.) Mulec Alojz je lepo prednašal več ljubkih pesmic. Otroci! Zlati čas počitnic ste lepo porabili. Le vedno po tej poti naprej! Mladine najlepša lepota je ta: poniznost, nedolžnost in žlahostnost srca“.

m **Lovrenc** nad Mariborom. Željno smo pričakovali, da se tudi v našem ogroženem kraju ustanovi Dekliška Zveza. Zato smo s tem večjim veseljem pozdravili dan 19. oktobra, ki nam je prinesel ustanovitev te organizacije, katera bo odsek našega Izobraževalnega društva. Sveto mašo za dekleta je služil priljubljeni mladinski organizator preč. g. profesor dr. Hohnjec in nam je nato le z njemu lastnim govorniškim darom razlagal dolžnosti, ki jih imamo do templja božjega, do naše svete cerkve in do templja sv. Duha, do samega sebe. Med sveto mašo je pristopilo nepričakovano mnogo deklet k sv. obhajilu, popoldne pa so z radostjo prihitele k ustanovnemu shodu v mežnariju; navzočih je bilo lepo število mater. Gospod župnik otvoril zborovanje, pozdravil v prisrčnih besedah g. dr. Hohnjeca in zbrane domače ter tuje goste in poda besedo slavnostnemu govorniku g. dr. Hohnjcu, ki nam je v dolgem, temeljitem govoru opisal vzgojo mladine v naših organizacijah, svaril pred raznim pogubonosnim plevelom ter dokazal potrebo in korist mladinske izobrazbe. Na predlog g. voditelja se nato sestavili slednji odbor: Marija Medved, predsednica; gdč. Zofika Peitler, podpredsednica; Marija Zink, blagajničarka; Marija Hrastnik, tajnica; odbornice: za Kumen Marija Pajtler in Rozina Wagner; za Krecenbah Polonica Švajger in Marija Timošek, in za Rotenberg Franica Paulič. Ko bodo pristopila tudi puščavniška dekleta, kar nas bo zelo veselilo, dobijo tudi te svoje zastopnice v odboru. Po izvolitvi odbora nam je gdč. Berta Moga prisrčno deklamovala pesmico: „Kaj želiš od hčerke svoje, mati moja?“ Brigita Dešnik deklamuje: „Katolik sem“ in Gornjak Helena: „Vse za vero, dom, cesarja“. Tajnica Marija Hrastnik nastopi z govorom, v katerem nam odkriva zlobo trojnega sovražnika, napram kateremu se nam je bojevali: prvi je sovražnik naše duše, drugi naše vere in tretji našega naroda. Opisala nam je orožje, kakoršnega se nam je posluževati, da si zagotovimo zmago. Priporočala nam je narodno nošo, v kateri je nastopila in ki je bila pred 50 leti tukaj splošno v navadi. Jako nas je tudi razveseli naš stop odposlanke marenberške Dekliške Zveze, mladinske Kolar, ki je v navdušenem govoru pozdravila ustanovitev naše Zveze, povdarila nje potrebo in pozivala k čuječnosti, ker sovražnik si je že odpril vrat

na začrtani poti! Rasti in procvitaj Bogu na čast, v blagor in ponos domovine! Bog te živi!

m Sv. Anton v Slov. gor. Vojško veteransko društvo jo imelo dne 26. oktobra ob 3. uri popoldan v gostilni Alojza Satler v Čagoni veselico z vinsko trgovijo in srečolovom.

m Sv. Lenart v Slov. gor. Društvo za otroško varstvo in za mladino skrb je prejealo za leto 1913 sledče prispevke: Posojilnica pri Sv. Lenartu, posojilnica pri Sv. Trojici, g. Fr. Stupica, c. kr. notar po 10 K; čč. gg.: Zmazek, svetnik, Fr. Pajtler, Mihelč, Vodusek, župnik, dr. Tiplič, dr. Kraigher, Fr. Zupe, posestnik, Tušek, mlajši trgovec: po 5 K; gg. Ješovnik in Kopič, nadučitelja: po 4 K; č. gospod Šijane, župnik in g. Podlinšek, okr. tajnik: po 3 K; gospice F. Wutt, Iv. Kocmat, učiteljice, Minažirk, c. kr. pošt ofic., g. dr. Ilaunk, gosp. Maurič in g. Marinčič, nadučitelja, učiteljstvo pri Sv. Ant. g. Dernatsch, c. kr. sod. uradnik in g. Krainz pos. pri Sv. Lenartu: po 2 K; gospica Berlie, učiteljica, g. Kovačič, g. Klemečič, g. From, učitelji, č. gosp. Erhatič, kaplan, g. Minarič, krčmar in g. Horvat, c. kr. pom. urad.: po 1 K. Bog platil. Gospode, katerim smo tudi poslali položnice, pa se še do danes niso odzvali naši prvoščni lepo prosimo, naj se blagovljivo spomniti gori imenovanega društva oz. mu vrniti prejete položnice.

Ptujski okraj.

p Ptuj. Pri nadomestnih volitvah dne 17. t. m. v okrajni zastop v Ptiju namesto umrlih gg. profesorja Zelenika in Drago Zupančiča sta bila s 94, oz. 95 glasovi izvoljeni veleč. g. deželnemu poslanec Jožef Ozmec, župnik pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju, in dr. Ivan Fermevc, odvetnik v Ptiju. Stajerci so napeli vse svoje moči, da so spravili za svoja kandidata Požuna in župana Vidoviča iz Leskovca prve mu 30 in drugemu 34 glasov.

p Ptuj. Urednik „Stajerca“, Linhart je torej poslan na dopust, s katerega se ne vrne več. Urednik listu bo odslej nemški učitelj v Ptiju, Kramberger. Dosedaj so še nemškutarji najemali za urednike osebe, ki so bile vsaj slovenskega rodu, odslej bodo uredniki pristni Nemci. Nemškutarjem želimo dober tek za hrano, ki jim jo bo kuhal nemški učitelj.

p Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Na shodu Dekliške Zvezde dne 10. oktobra je govoril najprej g. duhovni vođitelj o delu, za katero bi se naj pripravljale mladenke v Zvezzi. Ter. Žnukovič je deklamovala: „Slovenkam“. Mar. Valentina je v svojem govoru podala 10 nasvetov za mladenke; s pesniško lepimi besedami je Persuh Mar. vspodbujala za vstrajno in nesebično delo v mladih letih. V zanimivem dvogovoru sta Ter. Jurič in Ter Pišek razpravljali o narodnem delu Dekliških Zvez. C. g. ž. je prinesel veselo vest, da so pribujevali v deželnem zboru tudi za mladenke važno pridobitev: gospodinjsko šolo in tečaje, na kar je predsednica M. Mlakar zaključila lepo zborovanje.

p Stopce. Nek oče izročil je po zimi svoje posetvo sinu. Dogovorila sta se, da dobijo oče eno prase, če prasica po sreči stori. Prasica je povrgla 10 mladičev. Ko so bili goðni, jih je sin nekaj prodal, druge pa je obdržal. Sedaj ga oče prosi, da bi mu dal dogovorjeno prase. Sin poreče: Rajši ga vržem v potok, kakor bi ga dal Vam. — Pred 14 dnevi proda sin prasico, mater onih mladičev. Ko žene zdravo prasico h kupcu, ista pada in pogine. Ali ni to prst božji, ki kaže sinu 4. božjo zapoved?

p Stopce. V lovskem okolišu župana Ignaca Vrabič je ustrelil kmet Jakob Kolar, Fiderški, pod Resenikom v Stoprah v ponedeljek, dne 20. t. m. divjega kozla ali gamza. Star je bil okrog 3 leta in je tehtal 30 kg. Imel je tovarišico in zraven sta bila 2 mladiči. Divja koza z mladiči je lovcem ušla. Drugi dan so videli kozo z mladičema v Benetku. V Stoprah menda od pamтивka nihče ni ustrelil nobenega gamza. Cela kožja družina se je menda pritepla iz Solčavskih planin na Boč in od tod mimo Sv. Florjanovo v Stoprce.

p Sv. Lurec na Dr. polju. Gospod Mihail Drevenšek, krojač v Gor. Pleterjah je daroval bralnemu društvu lepo število raznih prirovnih knjig. Za velikodušni dar se mu najprisrenejše zahvaljuje odbor. Bog platil!

Ljutomerski okraj.

1 Veržej. Poncij Pilat in Herod sta si bila velika nasprotnika, pa tisti dan, ko je bilo treba obsoditi Kristusa na smrt, sta postala prijatelja. To se ponavlja vedno, proti dobrim stvarim si vsi hudobneži podajo roke. Tako so se proti tukajšnjemu zavodu združili prekmurski madžaroni in Madžari ter naši slovenski liberalci. V št. 42. z dne 16. oktobra „Narodnega Lista“ se je zopet neka rjava liberalna duša počohala ob zavod. Hudobnim in bedastim ljudem je zastonj kaj dokazovati, odgovarjam le, da izpolimo časnikarsko dolžnost in da si ne bo kdo domišljal, da nam je kar sapo zaprl. — 1. Lopovski dopisnik naj bi šel najprej v Italijo in bi se prepričal, da tam celo liberalna italijanska vlada podpira salezijanske zavode, četudi je notri kak Slovan, Oger ali Nemec. Zatorej jih nihče ni izgnal iz Italije. 2. V Veržeju se je res postavilo poslopje s pomočjo milodarov in dobrotnikom ostane zavod vedno hvaležen, veliko bolj, kakor liberalni generali, ki so se zredili v škofijskem semenišču, zdaj pa sovražijo vse, kar je krščanskega. Vsak pameten človek pa mora vedeti, da od golega zidovja ne more nihče živeti. Kakšno krivico dela zavodu dopisnik, naj povejo te številke: V zavodu je med gojenci 21 Slovencev, od teh plačuje le eden 30 K na mesec, ostalih 20 plačuje na mesec skupno le 120 K, torej pride na enega povprečno 10 K na mesec. Naprednemu nemškemu narodu se ne zdi sramotno, pošiljati sinove v salezijanske zavode in plačevati za njimi, pri nas pa so omejeni in kratkovidni ljudje zlasti, ki verujejo v „Narodni List“, katerim je ljubše, če postane sin lump, kakor da bi se v zavodu kaj naučil. 3. Vsak pameten človek tudi ve, da se v enem letu ne more nihče iz-

študirati za duhovnika, zato tudi salezijanska družba ne more naenkrat zmoči samih slovenskih duhovnikov. In vendar sta sedaj v zavodu že 2 slovenska duhovnika (le začasno je sedaj eden šel delat zadnjih izkušenj za doktorat, ker pri liberalnem dopisniku v Veržetu jih pač ne more napraviti!) Če so pa nekateri gospodje iz Nemčije, imamo lepih vzgledov, da znajo biti Slovencem bolj pravični in prijazni kakor marsikdo, ki je iz slovenskega liberalca postal strupen nemškutar. 4. Najmanj se „Narodnemu Listu“ poda, če psuje čez nemški pouk v zavodu, dočim njegov general dr. Kukovec po shodih pridiguje: več nemščine! Kaj bi neki „Narodni List“ rekel, če bi imel zavod res čisto slovensko gimnazijo in bi iz te gimnazije prišli fantje, ki niti nemški ne bi znali! 5. Naša skrbbo, in pri tem zaupamo na Boga, v katerega liberalci ne verujejo, ter na pametne in poštene ljudi, da se čim prej osnuje gospodarska šola, a za to ne bomo iskali nasvetov in pomoči pri „Narodnem Listu“ in njegovem dopisniku.

1 Kapela pri Radincih. Dne 10. t. m. je umrla v najlepši dobi življenja, stara še-le 38 let, Marjeta Fekonja, katera zaslubi, da ji ohranimo trajen spomin. Kot ljubezniva in blaga žena svojemu možu ter skrbna krščanska mati otrokom, bila je pred vsemi pravi zgled potrežljivosti. Neozdravljiva ledvična bolezanj je priklenila pred 18. meseci na bolnišku postelj, iz katere ni več vstala. Toda ni tožila in tarnala, am-pak vdana v božjo voljo prenašala hude boleznine, dokler je ni, večkrat previdene s sv. zakramenti, pre-selila smrt v boljšo večnost. Bodil ji zemljica lahka!

1 Ljutomer. V tukajšnjo šolo-realko se bodo sprejemali učenci v torek, dne 4. novembra t. l. ob 9. uri predpoldne v šolski sobi realke na Glavnem trgu v Ljutomelu. Vsak, na novo prisedi učenec naj se boj prinese zadnje šolsko spričevalo dotične šole.

Slovenjgraški okraj.

s Brezno. Trojna poroka iz ene hiše se je sklenila dne 6. t. m. vpričo najodličnejših svatov ob udeležbi skoro cele fare. Oženil se je vrli, krščanski in narodni splavar Martin Sebastian s kmečko hčerjo Miciko Stopajnik; Martinovi sestri Lucija in Marija pa sta se omožili z rudarjem Filipom Sattler, oziroma s tesarjem Jak. Stopajnik. Vse tri neveste iz Marijine družbe so po vsej pravici v vzgled in posnemo tovarišicam prinesle deviški venec ne le na glavi, marveč tudi v srcu in telesu pred oltar. Vsi trije ženini so istotako vzgledni, neomadeževani, delavni in varčni. Oboji so imeli prelep vzor pobožnosti in pridnosti na svojih starših. Bog daj mladim parom blagoslov in moč, da ostanejo na edino pravem potu sreče in zadovoljnosti: na podlagi vernosti in narodne zvestobe. — Sebastianovi imajo naročenega „Slovenskega Gospodarja“ že blizu 20 let!

s Marenberg. Mladenska Zveza ima 26. oktobra pri Sv. Janezu mesečni shod. Priditelj

Konjiški okraj.

k Zrcče. Naša mladina je dne 12. oktobra privedila Konštantinovo slavnost na vrtu postrežljivega gospoda Kračuna. Sicer oblačno nebo se je prirediteljem na ljubo vlepilo. Gospod Jurhar govoril je o pomenu Konštantinovega odloka iz leta 313. V igroku „Sv. Cita“ sodelovale so: Bogatin Mimika, Drobne Mimika, Golčar Malika, Ivšek Ložnika, Kračun Gizela, Kotnik Betika, Lamut Barbika, Sadek Katica, Winter Rozika. Pozneje so nas v gostilno „Pri zvitom rogu“ zvabili: Brešnar Alojzij, Hren Igo in Rudl, Sadek Albin in Karol. Ostali čas uporabile so vrle pevke pa neutrudljivi tamburaši. Za izobrazbo vneta mladež je številno zbrano občinstvo vsestranski zadovoljila.

k Kacenek. Nekaj nas je nabralo še primeroma veliko put grozdja, toda to število put ni dalo toliko moča kakor druga leta. Tolažimo se z upom, da bo de drugo leto boljše. Bog nas usliši!

Celjski okraj.

c Celje. Od priprstega kmečkega moža je došlo na naše uredništvo sledeče kratko pismo, ki jasno kaže, kako naše ljudstvo spoštuje svoje vrlo delujoče poslance: Hvala dr. Korošcu in vsem njegovim tovarišem v deželnem zboru, da so nam po ludem, večletnem boju pridobili slovensko meščansko šolo v Žalcu, gospodinjsko v Št. Juriju in zopet podpore za ceste in vinograde! Hvala posebno, ker so nam prinesli ta darila iz Grada, za katera nam davkoplačevalcem ni treba dati nobenih novih žrtev. Živelji poslanci Slovenske Kmečke Zvezze! — J. S.

c Iz celjskega okraja. Kmetijska šola v Št. Juriju ob južni železnici. Letos se je moral natečaj za vpis v Šentjurško kmetijsko šolo zdatno podaljšati, ker se je oglasilo veliko premalo učencev. Splošno je leto letom opaziti, da število učencev vidno pojema, in če bo šlo tako naprej, bodo vse nadepolne koristi te šole za Slovenski Štajer kmalu splavale po vodi. Ni si treba zelo treti glavo, kateri vzrok da je vidno nazadovanje povzročil, zlasti domačinu ne, ki mora dan na dan na te žalostne vzroke in neznosne razmere zreti. Edino in v nebo vpijočo krivico na tem ljudskem zavodu nosi gnili liberalizem, ki se vse povsod le na ta način razkrinkuje, da zna le razdirati više težnje slovenskega ljudstva in ne graditi. Stalne učne moči na tem zavodu, ki je last slovenskega kmečkega ljudstva, katerega so nam poslanci in razni odlični prvoribitelji z veliko težavo pribujevali za kmečko

ljudstvo, reča v roki slepo korakajo na povelje liberalne Narodne stranke v boj zoper Kmečko Zvezo, izvzet je le učitelj z akademčno izobrazbo. Na tem zavodu poučuje n. pr. učitelj J. Čulek, ki je najprej liberalni politik, sotrudnik „Narodnega Lista“, stalni dopisnik „Slovenskega Naroda“, starosta Sokola, povedovida liberalnega pevskega društva, raznobjen družabnik, in potem še-le učitelj; ni čuda, da so se učenci kmetijske šole udeleževali včasih celo skupno liberalnih prireditev, veselic, telovadbe Sokola, iger na odru pri g. Nendl in raznih predstav, Silvestrovih večerov itd., ravnateljstvo pa je vse to mirno trpe. Druga učna moč na kmetijski šoli, g. K. Kveder, ki se smatra za izvrstnega učitelja, skrbi za ljudsko prosveto najprej kot knjižničar liberalne ljudske knjižnice. Ta knjižnica vsebuje po splošni vedenosti tudi spise in pesnike, splošno knjige, ki dihajo slog in pa duh „Narodnega Lista“, „Stajerca“, „Deutsche Wacht“ in pa „Slovenskega Naroda“. In nedeljo za nedeljo smo morali opazovati žalostni pojav učiteljstva, kako učenci kmetijske šole javno in trumoma gredo od službe božje v liberalno knjižnico, da iz rok svojega učitelja prejemajo čašo opojnosti; knjižnico Katoliškega bračnega društva obiskovati je bilo seveda v smislu šolskih predpisov strogo prepovedano. Kaj pa k temu nepobitnemu dejству poreče ravnateljstvo kmetijske šole? Ni se zastonj neki dostojanstveni pred kratkim izrazil, ako se boste ravnateljstvo kmetijske šole po teh dveh učiteljskih vzorih ravnalo, bo šola v kratkem daleč zašla! Tudi g. strokovnega učitelja, živinozdravnika Uršiča se ne sme pozabiti. Obiskovanje gostiln je učencem kmetijske šole po predpisih sicer strogo prepovedano, pa ta prepoved je očividno le površna in veljavna za gostilne pristašev Kmečke Zveze, v liberalnih gostilnah pa so smeli učenci docela prosti in še ob navzočnosti oskrbnika ali vrtnarja ali katerega strokovnega učitelja viti, prepevati, krogljati, kvartati itd. To dvojno mero je ravnateljstvo tudi mirno trpe, komu na ljubo se ja eno oko lahko zatisne. Kakor so se nekdaj zavedni slovenski starši vojskovati zoper ponemčevalnice, tako se zdaj isti užaljeni kmečki starši zmiraj občutne branijo tiste kmetijske šole, ki se z vso paro trudi, vzgajati liberalne kmete. Užaljeni gojenci iz zavoda hiš Kmečke Zveze, ki so v zavodu tudi od strani vrtnarja po največ zbadljive na Kmečko Zvezo ob vsaki priložnosti slišali, so iz zavoda na svojo grudo, na svoje domove, svojim pristašem prinesli opravičeno mržnjo do takega zavoda, ki ne vzgaja, ampak le žali. Javno moramo pribiti, da ima ves odpor zoper omenjeno šolo ravnino tukaj svoje vzroke. Slovensko ljudstvo, ki si po večini skoraj celo v Kmečki Zvezi, zahtevaj z vso odločnostjo, naj se te žalostne razmera na kmetijski šoli, ki je vendar skupna last celega slovenskega kmečkega ljudstva, in nikakor ne par prepeta liberalcev, docela in takoj odstranijo, šola bo v srcu ljudstva vživala spoštovanje in ljubezen in naklonjenost ter stalno sijajno procivilata.

c Petrovče. Pretečeno nedeljo je priredila Slov. Kmečka Zveza tukaj po sveti maši političen shod. Ker so bili naši deželniki poslanci radi nočne seje deželnega zobra zadržani, je govoril Franc Žebot iz Maribora o deželnem zboru. Častiti gospod kaplan Schreiner je utemeljeval in predlagal na to sledče resolucije, katere so bile z navdušenjem sprejete: Na političem shodu v Petrovčah 19. oktobra 1913 zbrajni volilci odobravajo nevstrašeni nastop poslancev S. K. Z. v deželnem zbornici v Gradcu; izrekajo jim iskreno zahvalo za njih vspešni trud — posebno še načelniku gospodu dr. Korošcu — ter jih zagotavljajo nadaljnje zvestobe in popolnega zaupanja pri njihovem težavnem delu za blagor slovenskega ljudstva na Štajerskem. — Na političem shodu v Petrovčah dne 19. oktobra zbrani volilci pozdravljajo ustanovitev slovenske gospodinjske šole v Št. Juriju ob južni železnici ter prve slovenske meščanske šole v Žaleu; obsojajo početje socialdemokratičnih deželnih poslancev proti tem za Slovence že davno nujno potrebnim zavodom, posebno pa z ogorčenjem protestirajo proti besedam poslanca Horvateka, ki je s pomočjo slovenskih glasov prišel v deželni zbor ter pozivljejo svoje poslance, naj vstrajajo v boju, če je treba tudi z obstrukcijo, dokler slovensko ljudstvo na Štajerskem ne doseže tistih pravic, ki mu gredo po božjih in po človeških postavah. — Shod se je z „Živio!“-klici na K. Z. in naše poslance zaključil.

c Zalec. Naš trg torej dobi vsled zaslug poslancev Slovenske Kmečke Zvezze slovensko meščansko šolo. Kdo bi še bil misil, da bodo poslanci dr. Korošec, dr. Benkovič in tovariši na znane napade liberalcev odgovorili s tem, da preskrbijo trgu Žalec prvo slovensko meščansko šolo. Sedaj se vidi, kako prav so imeli oni naši možje, ki so se z vso vnemo potegovali za izvolitev dr. Korošca državnim poslancem. Ako Savinjska dolina ne bi imela dr. Korošca za svojega poslanca, in bi bila raje izvolila Robleka ali pa kakega celjskega liberalca, smemo skoro z gotovostjo trdit, da naš Žalec ne bi bil dobil meščanske šole. Naši poslanci so sedaj zopet pokazali, da jih pri njihovem delovanju ne vodi strankarska zavist kakor liberalce, ampak jih je prvo načelo, da koristijo narodu in svojim volilcem.

c Zalec. Med požarnimi bramboveci. Prvi brambovec: To je pa res preneumno, da je naš načelnik Edvard, ki je vendar tak korenjak, moral bežati pred Emerikom. Saj nas mora biti sram vse skupaj! —

Drugi brambovec: Ne budi neumen! Kaj nas bo sram! Mnogo jih je v trgu, ki pravijo, da je sedaj vsaj nalogost prišla v Edvardove noge, da bomo v prihodnje hitreje pripravljeni za gasit, če bo kje nastal požar. Saj se že cel svet smeje naši počasnosti. — **Prvi brambovec:** Saj res; če bi Edvard vsakokrat tako naglo tekel alarmirat požarno brambo, kakor je tekel pred Emerikom, bi v celi Savinjski dolini ogenj ne napravil nobene škode!

Sv. Peter v Savinjski dolini. Redka in prekrasna slavnost se je vršila pri nas dne 5. oktobra, na praznik rožvenske Marije. Počastili so nas s svojim obiskom presvitli gospod knezoškoф dr. Mih. Napotnik, da naj posvetijo krasni, iz sedmerih vrst marmorja umetniško fino sestavljeni novi veliki altar ter blagoslovijo izredno lepe zastave mladeniške in dekliške Marijine družbe ter še mnogo druge cerkvene oprave. Šentpetrani so po večini nenačadno darežljivi za dobre namene; zložili so v treh letih iz lastnega nagiba nad 40.000 K za razširjenje in oplešenje župne cerkve in za stavbo cerkvene hiše, ki nosi napis: Bogu in narodu. Vse delo se je z združenimi močmi dokončalo, pričakovali smo z velikim veseljem le še našega nadpastirja, da nove cerkvene predmete posveti. Gospod župan in deželnji poslanec Terglav je v imenu občine presvitlega kneza uljudno povabil, da blagovoli priti k nam in dne 4. oktobra smo našega gospoda knezoškoфа slovesno sprejeli. Pri njih prihodu je svirala na kolodvoru celjska godba, 12 Orlov in 12 krepkih mladeničev na lepo okinčanih težkih savinjskih konjih je obkolilo in pa spremljalo z zelenjem okinčan voz, ki je prem. knezoškoфа ob zvokih zvonov in med gromenjem topičev pripeljal iz kolodvora v St. Peter. Sijajen in veličasten je bil ta prizor. Tako časti šentpeterski vrli Savinjčan svojega duhovnega nadpastirja. Možje in mladina so postavili sedem slavolokov, ki so v lepoti med seboj tekmovali. Pri slavoloku bližu krasno okinčane poštne hiše so gospoda knezoškoфа pozdravili gospod župnik dr. Jančič, župan gospod Terglav ob navzočnosti občinskega odbora, mladenič Martin Kot, mladenka Marija Javeršek in učenka Sofija Terglav. Z očetovsko-ljubezničnimi besedami so presvitli vladika odgovarjali na pozdrave in izrazili še svoje posebno veselje, ker jih je občinski odbor takoj dostojno po svojem županu pozdravil. Po vstopu v cerkev zapoje vse ljudstvo k blagoslovu koralni Tantum ergo; tudi prvorazredni so pomagali. Po motlitvah pred sv. relikvijami, ki so se v nedeljo vzidale v novi altar, pa so bile vse hiše ob glavnem cesti čarobno razsvetljene. Tuječi so občudovali tuđi umetno pritejen rožnat kras posameznih hiš. Ob sedmi uri se oglasi glas trobent, pok topov, melodija pevcev, vse obseva umetni ogenj; množica domačinov in tuječi pa radostno gleda in posluša, kako se vrši serenada. Vladika stopijo med svoje častilce in se jim zahvalijo. V nedeljo so prevzeti nadpastir skoraj pet ur imeli opraviti s posvečevanjem altarja in drugimi sv. opravili. Krona vsemu je bila škofova pridiga. S krepkodonečim glasom so govorili o vzgojevalni moči euharističnega Jezusa in o plačilu, ki ga Jezus deli za dobra dela. Darežljivim in za lepoto hiše božje vnetim Šentpetranom so ponovno izrekli višjepastirsko zahvalo, gospoda župnika dr. J. Jančiča pa so tega dne imenovali za kn. ř. duhovnega svetovalca. Svojo zahvalo pa je g. knezoškoфа izrekel tudi vsem 13 gospodom dušnim pastirjem, ki so ob dela polni rožnivenski nedelji prišli v St. Peter, da s petjem in psalmiranjem sodelujejo pri ganljivih cerkvenih obredih. Ob 4. uri popoldne nam je občinski svetovalec Franc Parfant s čedno okinčanimi konji na s cvetkami ozaljšanem vozu gospoda knezoškoфа odpeljal v Celje. Bog Vám povrni vso požrtvovalnost, smo jim klicali in jim še kličemo.

c Nova Cerkev. V okolini Čreškova in Socka se je pojavila nalezljiva bolezen legar (tifus). Opozarjam na to c. kr. okrajno glavarstvo, ker se ta bolezen v tem kraju leto za letom ponavlja. — Te dni se je tukaj vršila vinska trgata, ki je istotako neugodno izpadla kakor lani. Imeli smo razven znanega mraza še dvakrat točo. Ubogi naš kmet, ki na ta način že tretje leto ne more ničesar prodati!

e Smarje. Tukajšnji liberalci, ki imajo gospodarstvo našega okrajnega zastopa v rokah, so vedno zabavljali, češ, slovenski poslanci so okrajem s svojo obstrukcijo odjedli podpore za ceste. Jaz sem našim možem vedno pravil, da to ni res. Saj so Nemci s svojo oholostjo sami dali našim poslancem oranje obstrukcije v roke. In glejte, ko te dni berem o uspehih naših poslancev v zadnjem zasedanju v Gradcu, najdem, da okraj ravnpo zasluga poslancev Kmečke Zveze dobijo zopet polne podpore za ceste. Liberalci, ali boste še tudi odslej zabavljali čez naše vrle poslance? Veste, naši poslanci niso taki kot liberalci, da bi kaj obljudili, a tega, kar je v ljudski dobrobit, ne bi izpeljali. Slava našim poslancem! — Kmet iz okolice.

c Sladka gora. Naše Izobraževalno društvo je v nedeljo, dne 19. t. m. priredilo poučno zborovanje, na katerem sta govorila kaplan Hribar in urednik Žebot iz Maribora. Želimo si še več takih shodov.

c Sv. Peter na Medvedovem selu. Znamenito slovesnost je obhajala v nedeljo, dne 12. oktobra, tukajšnja Dekliška Zveza, namreč 50letnico svojega obstanka. Pričela je devet dni dne 25. marca 1908. V cerkvenem govoru je domači g. župnik pokazal, kako naj mladenke po vzgledu sv. Terezije delujejo za zemeljsko in nebeško domovino. Po sv. maši zlatomašnika,

g. Šparhakla se je vršilo v župnišču slavnostno zborovanje ob veliki udeležbi domačink in zastopnic zvez iz Šmarske in rogaške dekanije. Shod so pismeno pozdravile Dekliške Zveze: Sv. Jurij ob južni železnični, Dramlje in Gornja Radgona ter župnik g. Ogriček. Zborovanje je otvoril in vodil domači župnik. Voditeljica Zveze, Drozenik Marija in tajnica Vehovar Ana sta v dvogovoru zanimivo poročali o 5letnem delovanju Zveze. Nastopili sta v obnovljeni domači narodni noši, ki je vsem zelo ugajala. Verk Ema je deklamoval pesem: "Slovenska zemlja". Slavnostna govornica, učiteljica Erna Razlag iz Ptuja, pa nam je v govoru razložila, da priča 50letnica naše Zveze o lepih uspehov. Potrebna je torej, in krepka postane po boju, ki ga naj bojujejo članice odločno zlasti s potubnim liberalizmom, ki nam je že veliko mladenku pokvaril, pa jih celo narodu odtujil, kar pojasni govornica s pretresljivim vzgledom. Posebno bi se naj ogibale liberalnih študentov, ki tu in tam vabijo naše mladenke v liberalne knjižnice ter na liberalne plesne veselice. Slava vrli naši prvoboriteljci iz vrst katoliškega učiteljstva! Nato je deklamovala Mesiček N. krasno pesem uršulinke s. Elizabete: "Naš vzor" (Jezus). Shod je pozdravila Vogrinec Uršika in povabilo našo Zvezo na ustanovni zbor žetalske Dekliške Zveze. Novak Marija (Šmarje) pa je povdarjala potrebo politične zavednosti, da v bodoče naše ženske ne bodo ob volitvah podpirale liberalcev s pooblastili. Domäni župnik je podal zborovalkam mnogo navodil za bodoče delo. Skupno so mladenke zapele navdušeno: Velegrajsko himno, Slovensko pesem, Lepo našo domovino in ob sklepku Marijino pesem. Pri posvetovanju zastopnic Zvez se je izbral dekanjski odbor za Šmarsko in za rogaško dekanijo. Članice Zvez morajo povsod redno vplačevati udinino, Zveze si morajo izmenjavati govornice ter pridno prirejati shode, poziviti narodne noše in najkrepkeje podpirati Slovensko Stražo. Krasno zborovanje s toliko lepimi nauki ne ostane brez sadov.

c Sv. Jurij ob juž. žel. V nedeljo, dne 26. oktobra ob pol 5. uri popoldne se vrši v prostorih g. Jožeta Čretnika v Novi vasi delavske zborovanje, ki ga prizde štajersko okrožje Jugoslovenske Strokovne Zveze. Govorita dr. Veble iz Celja in Franjo Žebot iz Maribora. Železničarji, delavec, blapci, dñinari, obrtniki, pomočniki in vsi, kateri si z rokami služite svoj vskdanji kruh, pride! Vsak zaveden mož naj pripelje svoje prijatelje seboj. Kmetje, dobrodošli!

c Sv. Vid—Grobelno. V nedeljo, dne 24. oktobra se bode naročna igra na splošno željo občinstva ponovila. Ker so cene znizane in je čisti dobiček namenjen revnim šolarjem, pridite vsi na prijetno zavavo.

c Žalec. Še enkrat upozarjam na gledal predstavo, ki jo predi naše izobraževalno društvo v nedeljo, dne 26. oktobra pri gosp. Niderfurju v Vrbjih. Igrala se bo velika zgodovinska igra v petih dejanjih "Turki pred Dunajem". Ker je sedaj že kratki popoldan, bo začetek točno ob pol 4. uri in prosimo, naj bo cenj. občinstvo ta dan posebno točno. Ker društvo ni štedilo, da je primerno prenovilo oder in nabavilo izvrino obleke, upamo, da nam bodo naši prijatelji tudi takrat ostali zvesti ter nas obiskati v velikem številu, saj bo užitek v resnicu izvanreden.

c Dobrna. V nedeljo dne 26. oktobra ima naše bralništvo zadnjo prieditev v tem letu. Na vrsti je ena žaljiva igra, katero bodo igrali naši fantje in pa več narodnih pesmi, ki jih bo pel pomnožen pevski zbor. Stari prijatelji in znanci, ostanite nam zvesti in pridite! Želimo pa videti tudi druge v svoji sredini, zlasti može in fante! Na svidenje!

c Žibika. Pri nas govoril po ranem opravilu v nedeljo, 26. okt. v starci ſoli o sadjarstvu in vinoreji g. potovalni učitelj Pirstinger. Kmetje, vti na shod!

c Sv. Ema. V nedeljo, 26. oktobra ob 3. uri popoldne bo v kmetijskem društvu poučno zborovanje kmetijske podružnice, pri katerem govoril g. Pirstinger. Emčani, pridite!

Brežiški okraj.

b Brežice v slovenskih rokah. Vendar enkrat? Da! Kako? Čuje: za župana je zdaj izvoljen Žnidaršič, za podžupana bivši član slovenskega visokošolskega društva "Triglav" in dosedanj župan Faleschini, svetovalci pa so: dr. Janež, Celinar in Druškovič. Res je sicer, da so to sedaj sami Nemci, a kakšni, ti povedo njih imena! Ali so morebiti ta slovenska imena zapeljala tudi letos nekatere nespatmetne stare iz brežke, dobovske in zdolske ter celo iz kranjskih župnij, da so, kakor slišimo, zopet tiščali z deco v nemško šolo? Zaslepljenici! Vsiljujete se Nemcem, ki se celo branijo naših kmečkih otrok v svoji ſoli. Ko je bilo v soboto blagoslovljenje nove nemške ſole, je pri sledeči slovesnosti, kakor se Nemci hvalijo, ne prestano čivkala šolska mladina: „Nemški deček (dečka) sem in bodem!“ Ce se vaši otroci nauče, sramovati se svojega materinega jezika, se bodo sramovali tudi matere in očeta! Tako sami pogubljate svojo deco s tem izdajalskim početjem in zakrivite, da zaostanejo vaši otroci za drugimi; ali ni največja neumnost, dati otroka iz brežke, 5razrednice ali n. pr. dobovske 6razrednice v nemško 4razrednico, kjer pa slovenski otroci itak redko pridejo čez 2. ali 3. razred? Veliko odgovornost si nalagajo taki starši, ker škodujejo svoji deci, svojemu narodu pa delajo sramoto.

b Regulacija Save pod Brežicami. Deželpi poslanci baron Moscon, dr. Jankovič in dr. Benkovič so te dni osebno intervenerali pri c. kr. namestniku grofu Clary-ju in mu obrazložili obširno vse pritožbe prebivalcev v Mostecu, Mihalovcu in Ločah. Namestnik se je živo zanimal za opisane mu razmere in obljubil, da bo odredil, da se odškoduje posestnike in zviša cesta v Mostecu.

Kozje. Direktna avtomobilna zveza med Brežicami in Grobelnem in s tem tudi s Celjem se je otvorila dne 15. oktobra t. l. Avtomobil vozi vsak dan zjutraj iz Brežic skozi Bizeljsko—Sv. Peter—Podsredo—Kozje in odtod na Grobelno, popoldne pa z Grobelnega nazaj. S tem so odstranjene velike težave, s katerimi se je vršil osebni promet v našem in sosed-

njem brežiškem okraju. Velične zasluge za svoj okraj so si iztekli gospodje dekan Tomažič, notar dr. Barle in dr. Jankovič, ki so si res prizadevali, da se je iz Kozjega prispevalo okroglo 8000 K. Okrajni zastop je dal ceste v to svrhu popraviti. Kot zadostilo za svoj trud naj bodo gospodje prepričani, da jim je ljudstvo zato globoko hvaležno.

b **Sv. Peter** pod Sv. Gorami. Naša dekliška Marijina družba je tukajšnjim liberalnim hujšačem tako hudo obležala v želodcu, da se bodo morali močno truditi, da z novim moštom odplavijo vse tozadovne bolečine. Pravzaprav se moramo čuditi, kaj brigata naše liberalce Marijina družba. Sicer je bogaboječnost naših nemškatarskih in nenemškatarskih narodnjakarjev tako velika, da se s svetim strahom izogibajo cerkve in zakramentov, pa je vendar tudi res, da jih Marijina družba prav nič ne briga. Ta družba je popolnoma cerkvena ter ima namen, pospeševati Marijino češčenje in tudi pošteno življenje med mladino. Ob enem je tudi popolnoma prostovoljna; nihče se ne sili, da vstopi, nihče se ne obsoja, če ne vstopi. Samo liberalec obsoja vsa tista dekleta, ki so vstopila. "Nar. List" z dne 16. oktobra jih sumniči, češ, da bodo od sedaj samo lenarile, čepele v cerkvi in zanemarjale svoja opravila. Kaj pada liberalcu bi bilo najljubše, če dekleta sploh ne bi hodila v cerkev. On jih najrajši vidi v gostilni pri muziki, na plesu; tukaj ne zanemarjajo svojih opravil. Naša dekleta so bila pridna in delavna dosedaj kot članice Marijine družbe, pa bodo še bolj; v tem oziru ne potrebujejo in tudi ne sprejmejo od liberalcev nobenega pouka. Nekaj pa naša dekleta "Naročnemu Listu" in Narodni stranki ne bodo odpustila, da se jih namreč ta list drzne sramotiti in zmerjati pred svetom. "Narodni List" piše namreč v omenjenem dopisu iz St. Petra: "Tudi pri nas so ustanovili Marijino družbo; še celo g. Hohnejc iz Maribora so prišli sem, da si ogledajo te zarjavele device". Zarjavele device! Naša vrla in poštena dekleta, čast in veselje starišem, si upa liberalna baraba imenovati zarjavele device! To sramotenje bodo šentpeterski liberalci drago plačali! Očetje in so rodnički naših značajnih, od liberalcev zasramovanih deklet, bodo pri vsaki bodoči volitvi pošteno skrbeli za to, da pride to nesramni liberalni list tja, kamor spaša, na smetišče!

Najnovejše.

Sv. Trojica v Slov. gor. Tukaj je umrl 20. t. m. pred. gospod Anton Kocuwan, bivši župnik v Lembahu nad Mariborom. Zadnje dne svoje bolezni je preživel pri svoji sestri, posestnici pri Sv. Trojici v Slov. gor.; dosegel je starost 73 let. Pokopan je bil danes. Naj v miru počiva.

Listnica uredništva.

V. R. Rabelj: Vaše pismo izročili. — Središče: Stvar z organizatom je rešena; dobril je samo to, kar je zaslužil. Priče, ki so izpovedale da njegovo krvido, so ravnale po pravici in svoji vesti, in tako morda ravnatvi vsake poštenjak. — Obrež: Prihodnji! — Brežice: Hvala! Ostalo prihodnjič. — Okoško: Istotsko. — Sv. Lovrenc na Dravskem polju: Pride! — Remšnik: Bog plačaj. Smo Ti zelo hvalne. Podzavljeni! — Sv. Anton v Slov. gor. in Sv. Peter na Medv. selu: Oprostite! Imena smo moralci črtati, ker nam gre silno slabza za prostor. Prosimo kratkaj a jednati poročil. — Galicija, Dramlje, Stoprice: Prihodnjič!

Graško tržno poročilo.

Sejem z rogato živino dne 16. oktobra 1913. Cena je bila za 100 kg žive teže: klavni voli, tolste 94—110 kron (izjemoma 118 kron), poltolsti 76—92 kron; suhi ob 68—74 kron; voli za pitanje od — do — K; klavne krave, tolste ob 70—84, poltolste od 50—68, suhe ob 40—50, biki ob 66—88, dojne krave do 4. teleta od — do — K, čez 4. teleta od — do — K: breje krave od — do — K; mlada živina ob 68 do 86 kron. Kupčija slaba, cene večinoma nazadovale.

Cena klavne živine za 1 kilogram: teleta od K 1:12, K 1:28; teleta Ia (izjemoma cena od K 1:32 do K 1:36); mlade svinje od K 1:56 do K 1:60; nemške pitanske svinje od K 1:36 do K 1:40; ogrske pitanske svinje Ia od K 1:36 do K 1:44; ogrske pitanske svinje IIa od K 1:30 do K 1:36; mesne svinje od K 1:40 do K 1:52; bosnjaške pitanske svinje, od K 1:36 do K 1:44; ovce od K — 80 do K — 90; koziči in jagneta od K — do K — . Kupčija slaba, cene zopet padajo.

Tržna poročila.

Ime pridelka	Gradec		Maribor		Celje		Ptuj		Ormož	
K	v	K	v	K	v	K	v	K	v	

<tbl_r cells="11" ix="3" maxcspan="1" maxrspan="1" usedcols="

LISTER.**Cvet ljubezni.**

(Spisal Januš Golec).

(Dalje.)

Pa saj radlki Step ni bil samo čisljan in ljubljen od domačih, ampak daleč na okrog. Vsak izmed pogrebcev je pri povratku iz pokopališča potožil sosedu: „Škoda ga je, bil je dober sosed, vsakemu je šel na roko.“

Vse nekako pusto in prazno je bilo pri Stepovalih brez očeta, eden drugega so se ogibali. Joško ni ukal ne pel. Vančka še rože niso več veselile, ni jih povijala ob nedeljah in Joško je hodil v cerkev brez šopka. Dolgo je trpel, predno so vsaj nekoliko pozabili očeta.

* * *

Preteklo je mesec dni po očetovi smrti. Poletnega sobotnega večera je stopala Vančka z grabljami v hrib, da bi pomogla pograbitjo Jošku klapo, ki jo je nakosil za nedeljo. Joško je vlekel koso na široko; ko je ugledal Vančko, je postal, izvlekel kamen iz vodirja in brusil; pogledal je pač Vančko, a ogovoril je ni. Ona pa je molče grabila za njim.

Mesec je priplaval na nebeški obok in domači čuvaj murček, ljubljene rajnega očeta, je tako milo gledal na dvorišču. Žalostni u... u... u se je ponovil in donel votlo. Vančki se je stožilo. Postala je, prijela za predpasnik in si obrisala solzo, ki jej je ušla pri spominu ga očeta. Mrak je sedal kar vidno na zemljo. Joško je nehal kosit, se približal Vančki in jo skrivnostno doneče zaprosil: „Vančka, daj meni grablje, jaz budem potegnil bolj na dolgo“. Prije z roko za ročaj grabelj, a ona jih ni izpustila, ampak ga milo pogledala. Zopet se jej je pocedila solza po licu in kanila Jošku na roko. Kdo bi popisal utis, ki ga je bila napravila solzna kaplja iz očesa napol sirote na Joška, ki je bil popolna sirota? Vančka je povesila oči, Joško pa jo je pogledovalo sočutno, nì mogel izpregovoriti, nekaj ga je tišalo za grlo. Dolgo sta se pogledovala in povešala oči. Joško se sam ni zavedal, da je spustil grablje in prije Vančko za roko. Ni mu je branila, ampak mu jo krepko stisnila — razumela sta se, saj sta bili njuni sri ci sorodni.

„Sirota si, Vančka“, je začel Joško, „pa le napol, saj imam še mater, glej, kedaj sem pa že jaz — popolnoma.“

Tudi Vančka je spustila grablje, sklonila glavo na Joškove prsi in glasno zahitela. Tako čudno jej je postal. Bila je žalostna, pa zopet tajno vesela, ker jo je tolažil tako lepo on, ki mu je bila tako udana. Polozil jej je roko okrog pasu, stisnila se je k njemu kot otrok k materi in bilo jej je nepopisno — dobro... Mesec je vozil dalje svojo pot, murček je zopet zatulil svoj pretresujoči u... u..., zdržala sta se obo ljubeča otroka. Vančka se je izvila iz objema, Joško pa je pobral grablje in začel vleči na dolgo. Goyorila nista, prepolno je bilo njuno sreco. Vančka tudi jokala nì več, ko je stopala domov za Joškom, ki je nosil težko naložen koš trave.

Joško je odhitel v hlev in še opomnil Vančko: „Jutri bo nedelja“. Ona je odšla v kuhinjo, pomagat materi. Pa še na večer je natrgala šopek, povila v njega dolg rožmarinov vršič, ga namočila v kozarec vode in postavila do jutra na okno za — Joška.

Večerja taisti večer Vančki ni šla v slast, le bolj na videz je zajemala zavoljo drugih. Tudi Joško je odložil žlico med prvimi. Ponoči pa je brlela dolgo luč v Vančkini sobi, in tuđi, ko jo je ugasnila, je še jokala, ne za očetom, sama ni vedela zakaj. Oba pa, Joško in Vančka, ki sta spoznala tisto noč, da je njuna

ljubezen nekaj drugega, nego ljubezen med bratom in sestro.

Drugo jutro v nedeljo pa jo je mahal Joško zopet s šopkom na prsih v cerkev; bil je vesel, pa tudi ponosen, ker se je zavedal, da ljubi njega, siroto, dekle, ki je prvo v fari.

Srečni časi so zavladali zopet na Stepovali; srečna pa nista bila samo Joško in Vančka, ampak tudi mati, kateri je bila všeč ljubezen rejenga in hčere; zakaj: oba je ljubila kot — otroka.

Fantje so ukali že par večerov po hribih in grabah, zbirali so denar za godece, domača godba naj bi jih spremljala v četrtek na nabor. Joško je dal krono, ker je bil med prvonaborniki, pa je ni spustil kot drugekrati, z veseljem iz rok, vest mu je namreč pravila: Fant, potrijen boš, potem bode pa konec tvoje tih sreč, ali vsaj stradal je boš dalje časa. Vančki tudi ni bilo vseeno; nekako tesno jej je bilo pri srcu, ko se je odpravljala Joško na nabor, saj je slišala v nedeljo župana, ko je reklo g. kaplanu: „Pa jim povem, gospod, če nobeden drugi ne bo ostal, Stepoval rejenec pa gotovo. Močen in lepe rasti je, da malo takih“. Ponosna je bila Vančka na to hvalo, pa strah jo je stresel, češ: tri leta ga ne bo doma.

Že v sredo popoldne je začela povijati šopek, velik, večji kot navadno nedeljo ali svetek. Joško bi naj nosil najlepšega, saj je tudi fant za to. Njen trud ni bil zaman; poznalo se je, da ima Vančka, četudi hči planin, vendar-le nekaj okusa. Šopek ni bil znešen iz vseh rož in zelenja, vrtnega in zaplotnega, ampak rudeč in bel. V sredi pa je ponosno bingljal rožmarin, potresen z zlatimi penami. Sama mu ga je pripela, ne prišila na suknjo že na vsezgodaj.

Zvečer pred naborom Joška ni bilo doma, mudil se je med fanti, kdo mu bi naj pa to tudi zameril? Vrnil se je pozno in ugledal že od daleč, da ima Vančka še luč. „Kaj neki dela tako dolgo, navaidno je legla takoj po večerji?“ se je vpraševal Joško. „Šopek, šopek mi napravlja“, jo je zagovarjal sam pri sebi, „mogoče ga dobim že nočoj!“

Stopal je trdih korakov po dvorišču, zakašljal pod Vančkinim oknom in postal. Čakal je, zaman, ni se odprlo. Čuti ga je moralja, je menil, zakaj pa ima še luč, ali mar ni čakala njega? Počakal je še nekaj, zakašljal pa ni v drugič, tudi potrkal ni, prepomenen je bil, vsiljevati se ni hotel, on — sirota. Pa je odšel nevoljnih korakov, češ: huda je, ker me ni bilo k večerji, ker sem se tako zapoznil. Prvič, odkar je vzljubil Vančko, so stopili Jošku dvomi v srcu: ali mi je to malenkost res tako zamerila? Ne, ne, se je zopet tolažil; kako bi mi pa tudi odprla, saj še nisva govorila nikoli ponoči in pod oknom? Pa kaj, če še šopka ne dobim, edini bom — brez njega, to bi bilo pa vendar-le prekruto maščevanje? Ni prosil šopka po druži, akoravno mu jih je bilo več ponujenih. Tudi dveh ali treh ni hotel nositi kot drugi, ker je ljubil le eno dekle in le od nje je pričakoval najlepšega, on, sirota. Taki in enaki dvomi so vstajali v ljubečem Joškovem srcu, pobijal jih je, se jih hotel otresti, pa ni šlo, vstajali so znova, s podvojeno silo, čim bolj jih je skušal zatreći. Luč je še vedno brlela v Vančkini sobi, pa plamen je šigal samo še surkoma; Joško je vse dobro videl iz hleva. Švignil je še parkrat, nato pa se zakrilo Vančkino okno v nočno tmino.

Joško je zlezel na slamo, si vlekel odejo čez glavo, pa še-le proti jutru je zadremal in vstal, zmucen od ljubezenskih dvomov.

Pa bili so ti dvomi nepodprtji, brez vzroka je sumničil izvoljenko. Vančka ga je res čakala, tudi slišala je njegove korake, pa jokala je tedaj na postelji, jokala zavoljo njega, ki bode moral na nabor. Se odprla bi mu bila in povedala, da je šopek že povezan, a branile so ji solze in teh ni privoščila Jošku.

kam je izginilo 3139 vojakov. V vojni s Srbijo in Grško je imela Bolgarska 260 častnikov in vojakov 24 tisoč 652 mrtvih, 816 častnikov in 15.306 mož ranjenih, med tem ko je izginilo 4560 vojakov in 69 častnikov. Skupaj je torej izgubila Bolgarska 52.760 mož. Izmed ranjenih bo ostalo 10.000 mož za celo življenje pohabljenih.

Krofasti ljudje in voda. Na dunajskem prirodoslovnem shodu je vojaški zdravnik dr. Tausig iz Sarajeva poročal o krofu (golši). Pokazal je vojaški zemljevid, iz katerega je razvidno, katera pokrajine v Avstro-Ogrski so po izkušnjah pri naborih najbolj prizadete vsled krofa. Avstro-Ogrska je glede števila krofastega prebivalstva med evropskimi velesilami na prvem mestu; prekaša nas le Švica. Na vsakih 1000 nabornikov pride pri nas 29 takih, ki se morajo radi te hibe izključiti od vojaške službe, to je skor 3%. Najbolj so okuženi alpski (planinski) kraji. Dr. Tausig zastopa mnenje, da krov povzroča gorska voda, kateri manjka neki doslej še neznane sestavine. Razvoj krofa vrhu tega zelo pospešuje rastlinska hrana, mesna hrana pa ga preprečuje ali vsaj ovira. Na ta način si lahko raztolmačimo dejstvo, da se povsod ondi, kjer se gospodarske razmere izboljšajo, opazuje, da je krov izmed prebivalstva izginil ali se pa vsaj omejil. Da primorski prebivalci nimajo krofa, je pripisati okolnosti, da se žive večinoma z mesom morskih živali.

Zemlja se je udrila. Blizu vasi Szymbark v gorliškem okraju na Ogrskem se je pogrenilo 80 oralov gozda s sedmimi hišami vred, ki so stale na zemljišču. Pogreznjeno mesto je zalilo obširno jezero.

Nevoljen se je napravljala drugo jutro Joško, ker je zastonj iskal na oknu šopek, pa tudi Vančke ni bilo videti nikjer. Stopil je v hišo po zajutrek in suknjo. Vrata na omari so zaškripala, šopek prišel na suknjo je pozdravil Joško in razvedril njegov črnini obraz. Kar zaukal bi bil samega veselja, ko si je oblačil suknjo. Vsi nočni dvomi so bili na mah pobiti. Vančka ga še vedno ljubi, ni huda, in ta zavest je delala Joško tako neizmerno srečnega, še zajtrkovati ni mogel radosti.

Mati so mu podarili par kronic za na pot, kako materinsko so zacingljale v žep, a Vančke ni bilo še nikjer. Nato so ga pokropili mati še z blagoslovljeno vodo, ga prekrižali in mu segli v roko z opominom: „Joško, le pameten bodi, ne, da bi se ga preveč, ali pa da bi se s kom skavsal. Pri sv. maši pa lepo molil, da ne bi ostal.“

Hvaležen, ker so ga krušna mati obdarili, posnen na šopek, pa tudi nekaj vznevolen, je stopal Joško proti hlevu, oči so mu švigale okrog, Vančke pa ni bilo. Pogladil je še konja v hlevu, se ozrl, če je vse v redu, in odprl svojo kamrico, da bi vzel klobuk. Oko mu je zažarel veselja, ko je vstopivši, zagledal na svoji postelji — Vančko, ki jo je že tako dolgo in nestrnpo iskal. Pogledala ga je, povesila oči in solza ji je kanila na predpasnik.

Priskočil je Joško, se vsedel zraven nje, jo objel okrog vratu in v enomer vpraševal: „Zakaj joškaš, dekle moje, bodi vesela, glej, kako lep šopek si mi podarila?“ Pa komaj je izgovoril te besede, sramoval se jih je, tudi on ni bil vesel, še njega, fanta, je obšla skrivena notranja bolest.

Vančka se je privila tesneje k njemu, mu položila glavo na prsi in prošeče zašepatala: „Joško, molil, da te ne vzamejo, kaj bi počela jaz 3 leta brez tebe.“

Joško so trgale te beseide srce, rad bi bil tolažil revico, ki je tako čutila ž njim, pa le tja v en dan je govoril: „Vančka, nič se ne boj, saj bom molil, pa saj je več drugih, mene bodo že pustili.“

„Čas je, draga Vančka“, se je vzbudiš Joško iz sanj, „moram, da ne zamudim maše.“ Podal je Vančki roko, poljubila ga je na čelo, ga pokrižala kot mati in mu stisnila za na pot nekaj prihranjenih desetic.

Odšel je, pa ni ukal, odhajajo z doma, njegove misli so se mudile pri Vančki, o kateri je snoči tako po nedolžnem dvomil. — Prisostvoval je sveti maši, ki so jo najeli naborniki, in molil goreče in pobožno po naravnem Vančki ter krušne matere. Po končani sveti maši pa je zagödla godba v korak in z županom na čelo so odkorakali pevajoč v Marnberg.

Tudi Joško so pregnala pihala otočnost, ukajanje tovarišev ga je navdušilo, zavriskal je tudi on in pel naprej na željo vseh pri pesmi, ki so jo zakrožili.

Fantje iz drugih far in občin so gledali, ko so jo primahali Remšnicani polnoštivo z domačo godbo k naboru. Pa še bolj zavidljivo so gledali po končanem naboru drugi župani remšniškega, ker se je ponatal, da je ostalo njegovih fantov 17, med njimi Stepon Joško, kateremu ni para v celiem okraju.

Remšniški fantje so bili veseli, da so se tako moško odrezali; peli in ukali so tudi taisti, ki so ostanali, četudi bolj prisiljeno in iz navade. Tih pa je bil korenjak Joško, ne radi sebe, ampak radi Vančke in matere. Kmalu popoldne se je izgubil iz vesele družbine in hotel proti domu. Korakal je počasi, saj se mu ni mudilo nikamur, doma bodo itak zvedeli prehitro. V enomer je skimal z glavo, tuintau tlesknil z nogo ob tla, ko je stopal navkreber proti domu. Željno so ga pričakovali domači, nikakor se ga pa niso nadzeli tako rano. Bel listič za klobukom pa jim je povedal že pri vstopu na dvorišče, da bodo izgubili jenseni Joška — za 3 leta.

(Dalje prih.)

Iz celega sveta.

Poroka dveh gluhanemih. V Gradcu se je poročil baron Wolkersperg, posestnik graščine Purgstall pri Škofji Loki, z gdč. Marijo pl. Scheibenhofer. Oba poročena sta gluhanema, tako, da se je duhovnik tudi pri poročanju moral poslužiti znamenj, ki jih rači „jezik“ gluhanemih.

38 let po nedolžnem v zaporu. Dne 2. avgusta 1. 1877 je obsodilo kazensko sodišče v Palermu na Italijanskem poljskega delavca Erazma Vassalo zaradi nekega umora v dosmrtno ječo. Že poprej je bil cel 2 leti v preiskovalnem zaporu. In pred sodnijo je sicer zatrjeval, da ni zakrivil umora, toda to se mu ni verjelo. Se-le sedaj se je posrečilo sorodnikom umorjenega dokazati njegovo nedolžnost. Po 38letni ječi so ga izpustili in po nedolžnem obsojeni starček se je vrnil v svojo domovino. Od svojih sorodnikov je našel pri življenju le še enega svojih sinov. Žena in vsi drugi sorodniki so mu med tem časom že pomrli. Značilno za italijansko pravosodje je, da mu država ni le dala nobene podpore, marveč je še moral plačati iz svojega prislužka v kaznišnici celo vognino; vrhu tega bo še moral izvrševati tkalsko obrt, katere se je priučil tekom svojega dolgoletnega zapora. Pri odpisu iz kaznišnice je reklo, da radevolje odpušča vsem, ki so zakrivili njegovo krivično obsodo.

Vojska je huda reč. Bolgarsko ministrstvo je izračunalo, da je imela Bolgarska v vojni s Turčijo 313 častnikov in 29.550 vojakov ranjenih. Neznano

Ker se je pogrejanje vršilo počasi, so se stanovalci dotičnih hiš lahko rešili.

Revčina v Berolinu. Nad 50.000 delavcev brez dela je sedaj v Berolini, kakor poroča nek berolinski list. Dne 4. oktobra se je vršila občinska seja, kjer se je sklenilo, naj prične mestna občina takoj z raznimi deli, ki bi se sicer začela izvrševati še-le čez 5 let. Obenem je sklenil občinski svet prošnjo, v kateri se poziva vlada, naj ustanovi delavsko zavarovalnico zoper brezposebnost. — Berolin je vendar nemško mesto, a se tudi tam kljub nemštvu pase po ulicah uboštvo.

Psi v poštni službi. V Alaski je poštna uprava za zvezo z oddaljenimi rudosledskimi naselbinami vpetila pse, ki jih Dawsona oskrbujejo tedensko zvezo s kraji ob Yukon Riverju do Fort Gibbona. Ta progla je dolga 1200 km. Odtod je 14dnevna poštna zveza s Kap Nome, ki je še 900 km dalje in vodi pot po divjih, pustih pokrajinh. Psi oskrbujejo zvezo tudi po zvezi. Doslej je v poštni službi do 200 psov. 6—8 psov vleče poštni voz, težak po 100—150 funtov. Pot vodi čez sneg in led in je silno težavna ter nevarna zlasti pozimi, ko divijo snežni viharji. Za to službo je treba posebno vstrajnega in zanesljivega osobja. Monogokrat si mora tak revez datu odrezati zmrzljene prste na nogah. Pasja pošta prevozi vsak dan po 53—60 kilometrov dolgo pot in je silno zanesljiva ter točna. Prejšnje čase so morali v divjini Ijudje in živali večinoma prenočevati na prostem, sedaj so pa v primeri oddaljenosti postavili barake, kjer so ljudje in živali vsaj pred najhujšim zavarovanji. Lahko si je misliti, s kolikim veseljem osamljeni v daljnih rudosledih veden pozdravijo prihod pasje pošte, ki jih edina veže z ostalim svetom.

Loterijske številke.

Gradee 15. oktobra 1913 87 4 84 45 58
Line 18. oktobra 1913 36 55 89 42 44

MALA OZNANILA.

Pojasnila o inseratih daje upravnštvo samo tistim, ki priložijo znamko za 10 vin.

Divje kostanje in suhe gobe

1148

v vsaki množini, na debelo kupuje po najvišjih cenah, Ignac Tišler, Tegethof cesta 19

Štefan Kaufman
trgovina z železnino
v Radgoni

priporoča svojo veliko zalogo lepo pozlačenih nagrobnih krijev po nizki ceni.

Razpošiljalna in zalogna dalmatinških vín J. Matković :: Celje

Najnižje cene.

vsakovrstnih, zajamčeno pristajih.

Zahajevanje cene.

529

Lepo posestvo, eno uro vožnje od Maribora, približno 33 oralov zelo dobrega rodovitnega zemljišča, okoli žlahtnega sadnega drevja, se lahko do 16 glav živine redi, za 4000 K vse vrste mehkega in trdega lesa za posek, stanovanje novo izdana hiša in gospodarsko poslopje, vse z opoko krito. Zrazen vinograd z viničarskim stanjem in stiskalnico, je z vsem bogatim, ležečim in stoječim fundus instructus, se po zelo nizki ceni proda za 20.000 kron. Vpraša se pri g. Gaube Juriju, trgovec pri Sv. Jurju ob Pesnici, p. Zg. Sv. Kungota. Prekupec izključen.

1216

Dobra obitelj na Reki (Fiume) išče za takojšen vstop samostojno kuharico, katera bi bila včljiva tudi druge hiše posle opravljeni. Dobro ravnanje z njo je zajamčeno. Ponudbe z označbo plače in z opisom dosedanja službovanja se naj pošije na naslov: Gosp. ing. M. Calogovič, Rijeka (Fiume).

1210

**Ovčjo volno
Ovčje kože,**

kakor tudi vsakovrstne druge kože kupuje po najboljših dnevnih cenah K. Gränitz, Maribor, Gospaska ulica 7.

1199

Dva zakonska iščeta službo majerja na kako pristavo; išče se tudi mlin na račun. Naslov pove upravitelju.

1197

Posestvo

čez 30 oralov veliko, blizu Maribora, železnic in farne cerkev, vse v dobrem stanu, je takoj na prodaj. Več pove upravnštvo. 1192

500 kron

Vam plačam, ako moj uničevalcev korenin "Ria-mazile" Vašega kurjega očesa, bradavice, trde keže v treh dneh brez bolečine ne odpravi. Cene ene posodice z garancijskim pismom eno kromo. 224

,,Kemeny, Kašau

I poštni predel 12/76 (Ogrsko).
1228

Priden učenec z dežele se sprejme pri g. Janezu Velenšek, čevlj. mojstru, Maribor, Koroska cesta 10.

1228

Dobro idoča in moderno urejena parna pekarna se da v najem s 1. decembrom 1913. Zraven je tudi trgovina za kruh, kjer ima lahko tudi trafiko. Natančna pojasnila daje Hranilnica in posojilnica na Dobrni pri Celju. 1255

Sprejme se 1. januarja 1914 en členjeni muzej, kateri s ženo oskrbuje 30 glav goveje živine in zraven za tri hlapeku kuha; tudi en konjski hlapek, samec. Plača po pogodbi. Graščina Noviklošter, p. Sv. Peter v Sav. dol. 1256

Prodaja se zaradi starosti lepo posestvo z gospodarskim poslopjem, živino in vsemi pritlikinami. Meri 25 oralov, so travnik, njive, gozd, vse okrog poslopja, pol ure od mesta Maribor. Vpraša se pri g. Pukl, Zwettendorferstrasse, občina Pober. 1241

Prodaja se enonadstropna hiša z 9 stanovanji, vodovod, gospodarsko poslopje in vrt za zelenjavno. Naslov pove upravnštvo lista pod štev. 1242.

Lepo posestvo je sklopitičen aparati sistem "Saturn" z tabiskopom C 4, acetyl-en-razsvetljiva, in vsa prirava pre kakovosti, malo rabljen po primerni ceni. Več se izve v kaplaniji v Konjicah. 1214

Zanesljiv viničar z dobrimi spričevali in 5 dobrimi delavskimi močmi se k Martinovemu sprejme. Julij Glaser, Melinghof, Maribor. 1257

Nova hiša

z velikim vrtom na Sp. Hajdini št. 103, blizu glavne ceste in farne cerkve, 30 minut od mesta Ptuj; sposobna za vsakega obrtnika in penzionista, se da s 1. novembrom 1913 za 26 K mesečno v najem ali se pa tudi proda. Ponudbe se naj pošijejo pod naslovom „A. Č.“ poste restante Mislinja (Štajersko). 1223

Učenec

priden in močen, ki je že dopolnil 14 let, od poštenih staršev, kateri ima veselje izučiti se sedlarstvu pri izkušenem in spremtem mojstru sprejme takoj v podniku J. Steiner, sedlarški mojster v Žalcu. 1222

Išče se viničar; drugo se izve v Lembahu, vila Süssenheim št. 50. 1220

Učenec se sprejme pri g. Sirotič, slikarski mojster, Maribor, Koroska ulica 22. 1219

Cerkveni lestenec

(Luster) za 28 sveč, pozlačen, dobro ohranjen, se po ceni proda. Natančneje se izve v ureduštvu. 1224

Organisti pozor. Polnopoma nov harmonij, amerik. sist. se tako po ceni proda, zaradi preselitve. Vprašanja na Jakoba Kos, organist v Slov. Bistrici. 1231

Na prodaj je majhno posestvo, hiša, kravji hlev, pod, 3 svinjaki, 1 kozolček, lep vrt in več lepega drevja, 10 minut od Celja. Pojasnila daje postrešek štev. 4 v Celju. 1280

Dva izurjena krojaška pomočnika sprejme takoj za stalno delo in proti dobremu plačilu Alojz Arbeiter, Maribor, Koroska cesta št. 101. 1229

Pozor! Na plemenski postaji za svinje c. kr. Kmet družbe „Willkommhoff“ pri Sv. Marijeti ob Pesnici pri Mariboru se takoj sprejme zanesljiva deklra za svinje. Dobro plačilo z napitino. Ponudbe se pošijejo ali osebne predstave sprejeme „Willkommhoff“ pošta Sv. Marieta ob Pesnici. 1236

Učenec iz dobre hiše, kateri ima veselje do trgovine se sprejme takoj v trgovino mešanega blaga pri g. Ivanu Gajšek v Šmarju pri Jelšah. 1252

Ženitna ponudba. 28 let star mož bi se rad poročil z dekletom od 20–30 let starim ali vdovo brez otrok, ki bi imela do 1000 kron dote. Biti mora slovenskega in nemškega jezika zmožna. Jaz kot ženin imam dobro in stalno službo pri železnicni. Ponudbe na upravnštvo tega lista. 1246

Cevljarski pomočnik in priden učenec se sprejme pri g. Jožefu Šket v Kamnici pri Mariboru. 1245

Možne in žene vsakega stanu si lahko zasluzijo 400 K na mesec s priporočanjem spominske podobe pri svojih prijateljih in znanicah. Dopise: Jakob Mastnak, Grobelno. 1262

Krojaški pomočnik se takoj sprejme pri Ivanu Partliču, kroj. mojstru v Studencih pri Mariboru. 1262

Vsaka ura 14 dni na poskušnjo.

Se pošilja samo proti povzetju, Po 14 dneh se na želje denar vrne.

Velik cenik brezplačno.

(Jamstvo 3 leta.)

14 karatni zlati prstani	„ 4—
14 karatne zlate ure za gospode	„ 40—
Srebrne ure	K 6:50
Srbrne ure s 3 srebrnimi pokrovji	9:50
Pristne tulne ure dvojno pokrovo	13:—
Ploščnate ure iz kovine	6:—
Srebrni pancer-veržice	2:—
14 karatne zlate veržice	20:—
Amerikanske zlate double-ure	10:—
Goldini Roskopf ure	4:—

Prave železničarske Roskopf-patent.

Prava nikeln. točno na min. idoče	K 5:—
14 karatne zlate ženske ure	19:—
Viseč stenske ure na nihala	10:80
Kuhinjske ure	2:40
ke	3:—
vezovnim p zvoncem	5:50

A. Kiffman, Maribor M. 49

Velika tovarniška zalogna ur, zlatnine in srebrnine.

Mihail Cimerman

najnovejši narodni trgovec v Ljutomeru.

365 dnjele 1 dan

To dokaze — kdor zna misli — s tem, da kupuje izključno pri narodnih trgovcih. Vsi letni časi najdejo v tej najnovejši trgovini za narod vse najboljše in po najnižjih cenah.

Osobito sedaj je zalogna krasnega zimskega blaga velika.

1191 Pridite in zadovoljni boste!

Kdor ni svojega denarja**sovražnik**

naj ne pozabi na velikansko trgovsko hišo Josip Druškovič, Slov. Gradec z najnovejšim zimskim blagom, tudi cenejše kakor v vsaki drugi trgovini.

Gostilna

s posestvom, okraj Pliberk (Koroško), 41 oralov njiv in travnikov, vrt z 200 rodnnimi sadnimi drevesi, sečen gozd, travniki in njevi najboljše vrste, nadstropna hiša, gostilna s posebno sobo, kuhinja, 5 sob, velika dvorana, vinska in orodna klet, krito kleglišče, hlev, zidan svinjak, soba za hlapeče, preša in klet za mož, ledeniča, 2 vrtni hiši, kolarnica. Pri gostilni veliki obrat. Cena z bogatim inventarijem vred samo 42.000 K. Pojasnila daje le resnemu kupcu uprava „Realitäten-Markt“, Gradec Hammerlinggasse 6 (3148). 1241

Oznanilo.

Posestnikom vinogradov naznanjam da imam na prodaj

več tistih na suho ceplje-

nih trt

in sicer: laški rizling, špon, muškat (14 vin.) beli burgundec, beli ranfol, trunto, žlahinja bela in rudeča in silvanec. Vse trte so dobre kakovosti, cena prve vrste za v jesen odvetem 1914 pa 13 vin. kom., ali 100 kom. 13 K. Oglasiti se je pri: Martin Gril, trdnarju in posestniku v Senčaku p. Juršinci pri Ptaju. 1244

Pridna deklra, ki zna kuhati, se takoj sprejme pri dobri obitelji v Mariboru. Ponudbe na upravnštvo tega lista. 1249

Pridna deklra, ki zna kuhati, se takoj sprejme pri dobri obitelji v Mariboru. Ponudbe na upravnštvo tega lista. 1249

Pridna deklra, ki zna kuhati, se takoj sprejme pri dobri obitelji v Mariboru. Ponudbe na upravnštvo tega lista. 1249

Pridna deklra, ki zna kuhati, se takoj sprejme pri dobri obitelji v Mariboru. Ponudbe na upravnštvo tega lista. 1249

Pridna deklra, ki zna kuhati, se takoj sprejme pri dobri obitelji v Mariboru. Ponudbe na upravnštvo tega lista. 1249

Pridna deklra, ki zna kuhati, se takoj sprejme pri dobri obitelji v Mariboru. Ponudbe na upravnštvo tega lista. 1249

Pridna deklra, ki zna kuhati, se takoj sprejme pri dobri obitelji v Mariboru. Ponudbe na upravnštvo tega lista. 1249

Pridna deklra, ki zna kuhati, se takoj sprejme pri dobri obitelji v Mariboru. Ponudbe na upravnštvo tega lista. 1249

Pridna deklra, ki zna kuhati, se takoj sprejme pri dobri obitelji v Mariboru. Ponudbe na upravnštvo tega lista. 1249

Pridna deklra, ki zna kuhati, se takoj sprejme pri dobri obitelji v Mariboru. Ponudbe na upravnštvo tega lista. 1249

Pridna deklra, ki zna kuhati, se takoj sprejme pri dobri obitelji v Mariboru. Ponudbe na upravnštvo tega lista. 1249

Pridna deklra, ki zna kuhati, se takoj sprej

Razpis.

Okraina bolniška blagajna v Ljutomeru išče knjigo vodjo. Prošnje z dokazili o postavno zahtevani usposobljenosti v knjigovodstvu je vložiti do 1. novembra 1913 pri načelniku g. Francetu Vrbovskem v Klučarovcih, p. Križeveci. Plača po dogovoru.

Ljutomer, 14. oktobra 1913.

1237

Okraina bolniška blagajna.

P IV 179/10

123

Oklic.

Prostovoljna sodna dražba v Gaberjih stopeče iz hiše št. 77 se vrši pri okrajni sodniji v Celju dne 27. oktobra 1913 ob 10 ur dop. v sobi št. 10.

Cena 8097 K. 27 vin.

1254

C. kr. okrajno sodišče v Celju, odd IV., dne 18. oktobra 1913.

Opravilna številka E 113/13

21

Dražbeni oklic.

Dne 13. novembra 1913 dopoldne ob 9. uri bo na tozadevni predlog na licu mesta v Pokleku zopetna dražba zemljišča vlož. štev. 94, k. o. Poklek obstoječega iz 1 hiše in gospodarskega poslopja, 3 gozdov, 6 pašnikov, 10 njiv, 2 vinogradov, 5 vrtov in 1 travnika v skupni izmeri 12 ha, 24 a, 11 m² s pritiklino vred, ki sestoji iz različnega gosp. orodja.

Nepremičnini, ki jo je prodati na dražbi, je določena vrednost na 2953 K. 60 vin., pritiklini na 59 K. 50 vin.

Najmanjši ponudek znaša 1509 K. 05 vin. Pod tem zneskom se ne prodaje.

C. kr. okrajna sodnija v Sevnici, odd. II., dne 12. oktobra 1913.

Pozor!

Pozor!

Naznanilo preselitve.

1259 Trgovina s špecerijskim blagom v Mariboru

A. Vertnik

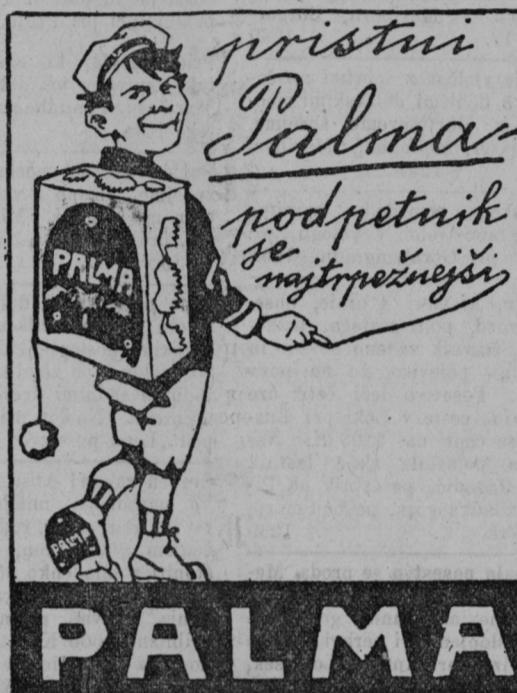
se je preselila iz št. 9 na št. 17 v Koroški cesti. Vsem cenj. dosedanjim odjemalcem, kakor tudi drugemu slav. občinstvu iz mesta in na deželi se priporoča za mnogobrojni obisk. V zalogi ima vedno vse vrste špecerijskega blaga in tudi olje. Cene nizke, postrežba točna, blago vedno sveže.

Serravallovo železnato kina-vino

Higien. razstava Dunaj 1906: Državna odlika in častni diplom k zlati kolajni :: Krepilno sredstvo za slabotne, malokrvne in rekonvalscente. Povrzoč voljo do jedi, utrujuje živec in popravi kri. Izborni okus. Nad 7000 zdravniških spričeval.

I. Serravalllo, c. kr. dvorni dobavitelj Trieste-Barcela.

Kupi se v lekarnah v steklenicah po pol litra á K 2-60 in 445 po 1 liter á K 4-80.

Franc Korošec

trgovina z želzom in mešanim blagom
v Gor. Radgoni.

umetna gnojila od c. kr. kmet. družbe v Gradcu. Zaloge cementnih cevi, kerit in drugo. Zaloga vsake vrste opeke, iz sloven. križevske opekarne, ki se vsak dan dobri. Vsak pondeljek skozi celo leto sveže apno, za kovače najboljši koks, oglje in „ostrauer“ premog, tudi svitli premog v vel. kosih za kurjavo.

Najboljši Ia

:: kristalni sladkor ::

razpošilja
Ferd. Hartinger, Maribor, Tegethofova c. 29.

Pravi
:Franck:

dobra
kava

to sta

2 tesno

se skladajoča pojma!

Radi tega ravno se pravi :Franck: najde v vsakem gospodinstvu, kjer se ceni okusna kava.

Kdor ga še ne pozna, pogreša najboljše.

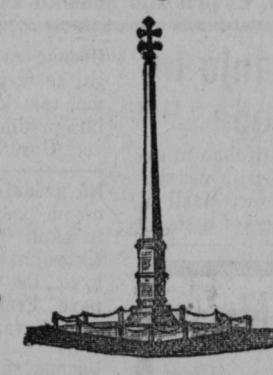
sl. em. 164/25.647

Bolezen pri svinjah

pomeni za vsakega svinjerejca veliko izgubo.

Svinjereja je le tedaj dobičkonosna, če nobena žival ne zbole.

Najuspešnejše sredstvo za obrambo in ozdravljenje vseh svinjskih kužnih bolezni so Obeliskove svinjske kapljice,

„Sussanol“, ki so se že nad 50 let dobro obnesle. Neštevilno zahvalnih in priporočnih pisem, dokazuje izborni učinek tega izvrstnega sredstva. Vsak svinjerejec bi moral imeti te izborne kapljice vedno doma. Steklonica a eno krono. Deset steklenic 8 K. Paziti je treba na varnostno znamko „Obelisk“ in ime „Sussanol“. Vse druge preparate se naj kot manjvredne odločno zavrne.

Glavna zaloga v Mariboru: Lekarna „Pri Mariji Pomagaj“ W. A. König, Tegethofova cesta 1 (nasproti frančiškan

ski cerkvi).

Edina izdelovalnica :

Lekarna „Pri obelisku“, Mr. Viktor Hauser, Celovec, Kardinalni trg (Koroško). 1102

Nagrobní spomeniki !

Častiti dahovščini in slavnemu občinstvu priporoča svojo bogato zalogo kamnoseškega dela, kot nagrobnih spomenikov v najlepši izpeljavi iz marmorja, granita itd.

Franc Koban,

kamnosek, Rače (Kranichsfeld) Štajersko. 883

Pozlatar in cerkveni popravljalec

prevzame popravo, kakor tudi napravo novih cerkvenih oprav in potrebščin: oltarjev, prižnjo, križevih potov, okvirjev za podobe itd.. Strokovna izpeljava po solidnem slogu ozirajo se strogo na starinsko in umetniško vrednost.

Nizke cene!

1125

Najboljše reference.

H. Fehsler, Gradec, Sackstrasse 24.

Vse šolske potrebščine za ljudske šole kakor:

svinčniki, peresa, peresniki, radirke, kamenčki, gobice, raznovrstni pisalni in risalni papir, barve, črnila, tuš, gumi, ravnila, torbice za šolarje, škatljice za peresa, kreda itd. se dobivajo v najboljši kakovosti in po najnižji ceni pri

186

Goričar & Leskovšek v Celju.

Lastna zaloga ljudsko-šolskih zvezkov, risank, risalnih skladov in vseh tiskovin za urade.

Na debelo!

Na drobno!

Za njive in travnike, za sadje, zelenjad, za žito, vinograd, moražlindre pridat.

Tomaževa žlindra

zvezdne Stern Marke znamke

je priznano najboljša in poceni, fosforato kislo gnojilo za jesensko setev

Gotov učinek! Bogat donesek!
Pozor!

Tomaževa žlindra zvezdne znamke se prodaja le v plombiranh, z zvezdo zaznamovanih vrečah. Za vsebine fosforove kislino, ki je na vrečah označena se da popolno jamstvo.

Zalogo zvezdne znamke ima veletrgovina »Merkur« Peter Majdič, Celje. Naročila na debelo in na drobno se takoj izvršujejo.

1019